

Βρυξέλλες, 31 Ιουλίου 2026
(OR. en)

12301/26

Διοργανικοί φάκελοι:
2023/0111(COD)
2023/0113(COD)

EF 219
ECOFIN 1066

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2026) 615 final
Θέμα:	ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ Ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα και της ενιαίας τραπεζικής αγοράς

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2026) 615 final.

συνημμ.: COM(2026) 615 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 17.7.2026
COM(2026) 615 final

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

Ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα και της ενιαίας τραπεζικής αγοράς

{SWD(2026) 615 final}

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

Ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα και της ενιαίας τραπεζικής αγοράς

1. Ο ρόλος του τραπεζικού τομέα στην οικονομία της ΕΕ

Οι τράπεζες διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην οικονομία της ΕΕ και ένας ανταγωνιστικός τραπεζικός τομέας είναι απαραίτητος για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης, της καινοτομίας και των στρατηγικών προτεραιοτήτων. Η ανταγωνιστικότητα των τραπεζών βασίζεται επίσης σε μια ακμάζουσα και εύρωστη οικονομία και εξαρτάται από αυτήν. Οι τράπεζες αποτελούν την κύρια πηγή χρηματοδότησης για τα νοικοκυριά, τις μεγάλες επιχειρήσεις και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της ΕΕ. Πέραν του παραδοσιακού ρόλου τους στη δανειοδότηση, οι τράπεζες διευκολύνουν την πρόσβαση σε κεφαλαιαγορές, βοηθώντας τις επιχειρήσεις να εξασφαλίζουν χρηματοδότηση με ίδια και με δανειακά κεφάλαια και παρέχοντας στους αποταμιευτές τη δυνατότητα να επενδύουν. Σε ένα ταχέως εξελισσόμενο γεωπολιτικό τοπίο, αυτοί οι διάφοροι ρόλοι του τραπεζικού τομέα είναι ακόμη πιο σημαντικοί για τη διατήρηση της στρατηγικής αυτονομίας της ΕΕ. Είναι κρίσιμης σημασίας για την κάλυψη των αυξανόμενων χρηματοδοτικών αναγκών που αντιμετωπίζουν οι εταιρείες της ΕΕ, ιδίως σε στρατηγικούς τομείς.

Η στρατηγική για την Ένωση Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων¹ θα βελτιώσει τον τρόπο με τον οποίο το χρηματοπιστωτικό σύστημα της ΕΕ διευκολύνει την κατανομή των αποταμιεύσεων σε παραγωγικές επενδύσεις. Η στρατηγική οραματίζεται έναν αποδοτικό και ολοκληρωμένο τραπεζικό τομέα, με βάση ένα ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων και μια ολοκληρωμένη Τραπεζική Ένωση. Η στρατηγική και οι προτάσεις που παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση ευθυγραμμίζονται με την Πυξίδα Ανταγωνιστικότητας της ΕΕ², τις συστάσεις των εκθέσεων Letta³ και Draghi⁴, τη στρατηγική για την ενιαία αγορά⁵, τον χάρτη πορείας «Μία Ευρώπη, μία αγορά»⁶ και το σχέδιο δράσης για βαθιά κανονιστική εκκαθάριση⁷. Για τη στήριξη της ευρύτερης οικονομίας της ΕΕ, ένας ανταγωνιστικός τραπεζικός τομέας πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λειτουργεί όσο το δυνατόν πιο απρόσκοπτα σε διασυνοριακό επίπεδο, να προσφέρει ευρύτερη επιλογή προϊόντων σε αποταμιευτές και επενδυτές και να αποκτήσει κατάλληλη κλίμακα σύμφωνα με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και τους κανόνες ανταγωνισμού. Ταυτόχρονα, ένας ανταγωνιστικός τραπεζικός τομέας πρέπει να είναι επαρκώς ευέλικτος, να διαθέτει διαφοροποιημένα επιχειρηματικά μοντέλα, να είναι σε θέση να προωθήει την καινοτομία και να δέχεται νεοεισερχόμενους.

Ο τραπεζικός τομέας και οι κεφαλαιαγορές της ΕΕ αλληλεξαρτώνται και θα πρέπει να αναπτυχθούν παράλληλα. Οι τράπεζες μπορούν να συμβάλουν στην προώθηση της ανάπτυξης των κεφαλαιαγορών της ΕΕ, ιδίως σε διασυνοριακή βάση, ενώ παράλληλα επωφελούνται από σημαντικές ροές εσόδων που συνδέονται με σχετικές επενδυτικές και

¹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2025), *Στρατηγική για την Ένωση Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων*.

² Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2025), *Πυξίδα Ανταγωνιστικότητας της ΕΕ*.

³ Enrico Letta (2024), *Much more than a Market* (Πολύ περισσότερο από μια απλή αγορά).

⁴ Mario Draghi (2025), *The future of European competitiveness* (Το μέλλον της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικότητας).

⁵ Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2025), *Στρατηγική για μια απλή, απρόσκοπτη και ισχυρή ενιαία αγορά*.

⁶ Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2026), *Χάρτης πορείας «Μία Ευρώπη, μία αγορά» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής*.

⁷ Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Απρίλιος 2026), Σχέδιο δράσης για βαθιά κανονιστική εκκαθάριση που συνοδεύει την ανακοίνωση *Ένα απλούστερο, σαφέστερο και καλύτερο εφαρμοζόμενο εγχειρίδιο κανόνων της ΕΕ*.

εταιρικές υπηρεσίες. Οι τράπεζες μπορούν να συνοδεύουν τους επενδυτές, για παράδειγμα, μέσω της ανάπτυξης εξατομικευμένων προϊόντων ή δραστηριοτήτων αναδοχής. Με τη σειρά της, μια πιο αποδοτική και ολοκληρωμένη κεφαλαιαγορά μπορεί να βοηθήσει τις τράπεζες να γίνουν πιο ανταγωνιστικές σε εγχώριο και διεθνές επίπεδο. Στην ΕΕ, αυτή η συμπληρωματικότητα μεταξύ της τραπεζικής αγοράς και της κεφαλαιαγοράς όχι μόνο θα συμβάλει στη χρηματοδότηση της οικονομίας, συμπεριλαμβανομένων των στρατηγικών προτεραιοτήτων της, αλλά και θα μειώσει την εξάρτηση από ξένες διεθνείς τράπεζες για κρίσιμες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Ένας τραπεζικός τομέας που καταγράφει χαμηλές επιδόσεις ή είναι εύθραυστος δεν μπορεί να εκπληρώσει αποτελεσματικά τον οικονομικό του ρόλο και να στηρίξει την κάλυψη των αυξανόμενων επενδυτικών αναγκών που αντιμετωπίζουν οι εταιρείες της ΕΕ. Ως εκ τούτου, ο τραπεζικός τομέας της ΕΕ πρέπει να είναι επαρκώς ισχυρός και ανθεκτικός σε δυνητικούς κλυδωνισμούς, με στέρεα θεμελιώδη μεγέθη (π.χ. κερδοφορία, αποτιμήσεις της αγοράς, απόδοση ιδίων κεφαλαίων, εξορθολογισμένες δομές κόστους, ισχυρή διακυβέρνηση) και καταλλήλως βαθμονομημένα επίπεδα κεφαλαίου και ρευστότητας. Μάλιστα, η εν λόγω ανθεκτικότητα μπορεί να θεωρηθεί κρίσιμη πτυχή της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα.

Με την παρούσα ανακοίνωση και το συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής υλοποιείται η δέσμευση της Επιτροπής να αξιολογήσει την τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ. Στις ενότητες που ακολουθούν επισημαίνεται η σημαντική πρόοδος που έχει σημειωθεί όσον αφορά τη βελτίωση της ανθεκτικότητας και των συνολικών επιδόσεων του τομέα κατά τα τελευταία 15 έτη, περιγράφονται τα κύρια προβλήματα που πρέπει ακόμη να αντιμετωπιστούν και προτείνεται μια θετική πορεία προσανατολισμένη προς το μέλλον. Το περιεχόμενο βασίζεται σε εκτενείς διαβουλεύσεις με όλους τους συμφεροντούχους, ώστε να διασφαλίζεται ότι η ανάλυση, η αξιολόγηση και τα συμπεράσματα στηρίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία, όπως περιγράφεται στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Κατά την εξέταση της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, πρέπει να αναγνωριστούν εκ των προτέρων οι συμβιβασμοί μεταξύ των διαφόρων στόχων, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- *Η προώθηση της καινοτομίας και της βιώσιμης ανάπτυξης πρέπει να επιτευχθεί με παράλληλη διατήρηση της ανθεκτικότητας. Η προώθηση της καινοτομίας και της ανάπτυξης στην οικονομία της ΕΕ θα απαιτήσει μια υπεύθυνη αλλαγή νοοτροπίας, καθώς και κάποια επανεξισορρόπηση του κανονιστικού πλαισίου για τις τράπεζες, η οποία συνεπάγεται τη μετάβαση από την τρέχουσα προσέγγιση, που συχνά αποφεύγει σε μεγάλο βαθμό τους κινδύνους, σε μια προσέγγιση που είναι ανοικτή σε υπεύθυνους και μετρήσιμους κινδύνους. Η Επιτροπή μπορεί να διαδραματίσει καίριο ρόλο στο πλαίσιο αυτό, εξετάζοντας το κατάλληλο επίπεδο κινδύνου που μπορεί να υποστηρίξει το σύστημα συνολικά. Ωστόσο, πρέπει να διατηρηθεί η ανθεκτικότητα του τραπεζικού τομέα, καθώς αποτελεί προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη.*

- *Η εναρμόνιση των κανόνων σε επίπεδο ΕΕ συνεπάγεται μειωμένη εθνική διακριτική ευχέρεια. Για την οικοδόμηση ενός ολοκληρωμένου τραπεζικού τομέα της ΕΕ θα απαιτηθεί ένα πραγματικά ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων, αλλά αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν συνεχιστεί ο κανονιστικός υπερθεματισμός, οι αποκλίσεις στην εφαρμογή, η αλληλεπικάλυψη όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων ή οι υπέρμετρες εθνικές εξουσίες όσον αφορά τις συγχωνεύσεις.*
- *Η ολοκλήρωση του τραπεζικού τομέα της ΕΕ πρέπει να συνοδεύεται από κατάλληλες διασφαλίσεις για την αντιμετώπιση θεμιτών ανησυχιών. Για την ολοκλήρωση του τραπεζικού τομέα απαιτείται αλλαγή της τρέχουσας σχέσης μεταξύ του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής και η εν λόγω ολοκλήρωση θα είναι αποδεκτή μόνο εάν προστατεύεται εξίσου η χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα κράτη μέλη.*
- *Τα μέτρα που λαμβάνονται για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας αναμένεται ευλόγως να επηρεάσουν το επίπεδο των κεφαλαιακών απαιτήσεων των τραπεζών. Η βελτίωση της ολοκλήρωσης της αγοράς, η άρση των αλληλεπικαλύψεων, η απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου, η εναρμόνιση των μεθοδολογιών για ορισμένες απαιτήσεις ή η θέσπιση μεγαλύτερης αναλογικότητας θα έχουν αντίκτυπο στις απαιτήσεις που ισχύουν για ορισμένες τράπεζες σε ορισμένους τομείς πολιτικής και θα απαιτήσουν προσεκτική βαθμονόμηση, δεδομένων των συνολικών επιπτώσεών τους.*

Για τη διαχείριση αυτών των διαφόρων συμβιβασμών θα απαιτηθεί συνδυασμός τεχνικής εμπειρογνώσιας και πολιτικής κρίσης για την προσεκτική προσαρμογή της ισορροπίας μεταξύ της ανάληψης κινδύνων και της ανθεκτικότητας εντός του τραπεζικού τομέα. Αυτό θα γίνει μέσω των μέτρων που περιγράφονται στην παρούσα έκθεση και σε συνεχή βάση, μέσω πιο αποφασιστικής παρακολούθησης, από την Επιτροπή, της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα.

2. Πρόοδος και εναπομένουσες προκλήσεις στην ενιαία τραπεζική αγορά της ΕΕ

Για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, η ΕΕ έχει εκπονήσει ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις τράπεζες και έχει μεταρρυθμίσει τα οικεία πλαίσια εποπτείας, εξυγίανσης και μακροπροληπτικής εποπτείας. Τα τελευταία 15 έτη, οι μεταρρυθμίσεις αυτές συνέβαλαν στη βελτίωση της ανθεκτικότητας των τραπεζών και διευκόλυναν την αποτελεσματική διαχείριση κρίσεων, όταν χρειαζόταν. Στην Τραπεζική Ένωση, ο ενιαίος εποπτικός μηχανισμός (στο εξής: EEM) είναι υπεύθυνος για την αδειοδότηση όλων των τραπεζών και εποπτεύει άμεσα 111 τράπεζες που αντιπροσωπεύουν πάνω από το 85 % του συνολικού τραπεζικού ενεργητικού. Για τις εν λόγω τράπεζες, ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης (στο εξής: EME) είναι υπεύθυνος για την ετοιμότητα και τη διαχείριση κρίσεων και υποστηρίζεται από Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (στο εξής: ETE) με πόρους ύψους άνω των 81 δισ. EUR. Τα εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων χρηματοδοτούνται επαρκώς και

έχουν ενισχυθεί ώστε να επιτρέπουν ταχείες εξαγορές μεριδίων, αυξάνοντας έτσι την εμπιστοσύνη των καταθετών. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (στο εξής: EAT) έχει διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στην εκπόνηση του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων και στην ενίσχυση της εποπτικής σύγκλισης ανά την ΕΕ, ενώ η ευρωπαϊκή επιτροπή συστημικών κινδύνων έχει επιτελέσει τον ρόλο του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης και έχει βοηθήσει στην εφαρμογή εθνικών μακροπροληπτικών μέτρων.

Οι κανονιστικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις συνοδεύτηκαν από ριζικό μετασχηματισμό του τραπεζικού τομέα της ΕΕ. Σε αντίθεση με την περίοδο που προηγήθηκε της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, οι τράπεζες της ΕΕ είναι ανθεκτικές και διαθέτουν ισχυρές κεφαλαιακές θέσεις και θέσεις ρευστότητας. Η ανθεκτικότητα αυτή επιβεβαιώνεται σταθερά από ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο ΕΕ, οι οποίες διενεργούνται από την EAT και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (στο εξής: EKT), συμπεριλαμβανομένης της πιο πρόσφατης άσκησης που διενεργήθηκε το 2025⁸. Το σημαντικότερο είναι ότι η ανθεκτικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ απέδειξε την αποτελεσματικότητά της σε πραγματικές συνθήκες κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, του ενεργειακού κλυδωνισμού μετά την ολομέτωπη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία και της τραπεζικής αναταραχής στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ελβετία την άνοιξη του 2023. Οι τράπεζες ενήργησαν ως αποσβεστήρες των κραδασμών και όχι ως ενισχυτές της οικονομικής πίεσης. Από το 2023 οι τράπεζες της ΕΕ έχουν επίσης επιστρέψει σε σταθερή κερδοφορία, επιτυγχάνοντας αποδόσεις ιδίων κεφαλαίων που καταγράφονταν πριν από την κρίση, γεγονός που καταδεικνύει ότι η ανθεκτικότητα και η κερδοφορία μπορούν να συμβαδίζουν.

Ο τραπεζικός τομέας της ΕΕ είναι ανθεκτικός και κερδοφόρος, αλλά παραμένει σε μεγάλο βαθμό κατακερματισμένος κατά μήκος των εθνικών συνόρων και αντιμετωπίζει ορισμένες προκλήσεις που σχετίζονται με το κανονιστικό πλαίσιο και την εφαρμογή του. Οι προκλήσεις αυτές πρέπει να αντιμετωπιστούν ώστε να καταστεί δυνατή η βαθύτερη συμμετοχή των τραπεζών στην αντιμετώπιση των σημαντικών επενδυτικών αναγκών που προσδιορίζονται στην έκθεση Draghi σε 1 200 δισ. EUR ετησίως, να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα, να σημειωθεί πρόοδος στη διττή μετάβαση, να ενισχυθεί η ασφάλεια και η ανθεκτικότητα και να διατηρηθεί η κυριαρχία από τεχνολογική άποψη, γεγονός που μεταφράζεται σε επενδυτικές ανάγκες, ιδίως σε στρατηγικούς τομείς όπως η υπερπροηγμένη τεχνολογία, η καθαρή τεχνολογία, η άμυνα, η τεχνητή νοημοσύνη και η βιοτεχνολογία.

Η Επιτροπή έχει προσδιορίσει **τρεις κύριες προκλήσεις που περιορίζουν το δυναμικό του τραπεζικού τομέα να στηρίζει αποτελεσματικά την οικονομία της ΕΕ.** Πρώτον, ο τομέας είναι υπερβολικά κατακερματισμένος, γεγονός που εμποδίζει την ανάπτυξη σε μεγάλη κλίμακα, την αύξηση της αποδοτικότητας, την παραγωγική χρήση των πόρων και τη γεωγραφική διαφοροποίηση πέραν των εθνικών συνόρων. Δεύτερον, η μεταφορά των διεθνών προτύπων στο κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ θα μπορούσε να λαμβάνει καλύτερα υπόψη τις ιδιαιτερότητες της ΕΕ και να είναι πιο αναλογική. Τρίτον, ορισμένες πτυχές του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ είναι αδικαιολόγητα περίπλοκες και επαχθείς και θα πρέπει να απλουστευθούν. Η αντιμετώπιση και των τριών αυτών προκλήσεων είναι απαραίτητη για την

⁸ Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. εδώ την έκθεση της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο ΕΕ του 2025 που διενεργήθηκε από την EAT ([σύνδεσμος](#)) και την EKT ([σύνδεσμος](#)).

οικοδόμηση ενός τραπεζικού τομέα που δεν θα είναι απλώς ανθεκτικός, αλλά θα στηρίζει καλύτερα την οικονομία της ΕΕ μέσω της χρηματοδότησης της βιώσιμης ανάπτυξης, της καινοτομίας, της ασφάλειας και της μακροπρόθεσμης ευημερίας.

2.1. Κατακερματισμός κατά μήκος των εθνικών συνόρων

Η διασυνοριακή ολοκλήρωση του τραπεζικού τομέα της ΕΕ έχει βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια, αλλά παραμένει σε μη ικανοποιητικά επίπεδα. Η ολοκλήρωση περιορίζεται, ως επί το πλείστον, στη διατραπεζική αγορά, ενώ άλλες διασυνοριακές δραστηριότητες εξακολουθούν να είναι πολύ περιορισμένες. Για παράδειγμα, ο διασυνοριακός εταιρικός δανεισμός εντός της ζώνης του ευρώ αντιπροσωπεύει μόλις το 16 % περίπου του συνολικού εταιρικού δανεισμού⁹. Αυτό οφείλεται κυρίως στις δυσκολίες προσέγγισης πελατών σε άλλα κράτη μέλη στα οποία δεν υπάρχει φυσική παρουσία μιας τράπεζας ή στις δυσκολίες επέκτασης και καθιέρωσης τραπεζικής παρουσίας σε νέες αγορές, είτε οργανικά είτε μέσω διασυνοριακής ενοποίησης. Μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, η ενοποίηση του τραπεζικού τομέα της ΕΕ έχει πραγματοποιηθεί σχεδόν αποκλειστικά σε εγχώριο επίπεδο, καθώς οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις και εξαγορές ανά την ΕΕ έχουν μειωθεί σημαντικά, σημειώνοντας, ωστόσο, αύξηση το 2025. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλοί τραπεζικοί όμιλοι στην ΕΕ να είναι μεγάλοι σε σχέση με το μέγεθος της εγχώριας οικονομίας τους, αλλά όχι σε σχέση με το μέγεθος της οικονομίας της ΕΕ ή της Τραπεζικής Ένωσης, ή σε σχέση με διεθνείς ανταγωνιστές.

Ο κατακερματισμός στον τραπεζικό τομέα αντικατοπτρίζει μια πολύ έντονη εθνική διάσταση στο κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ.

- Σε αντίθεση με άλλες δικαιοδοσίες, το κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ απαιτεί από τους διασυνοριακούς τραπεζικούς ομίλους να συμμορφώνονται με κεφαλαιακές απαιτήσεις και απαιτήσεις ρευστότητας τόσο σε ενοποιημένο επίπεδο όσο και σε επίπεδο θυγατρικών. Το χαρακτηριστικό αυτό εμποδίζει τους εν λόγω ομίλους να διαχειρίζονται περισσότερους από τους πόρους αυτούς κεντρικά, σε επίπεδο ομίλου, περιορίζοντας έτσι την αποδοτικότητα. Επιπλέον, περιορίζει την αποδοτικότητα των διασυνοριακών τραπεζικών ομίλων, λειτουργώντας εκ των πραγμάτων ως φραγμός για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, η άρση των περιορισμών στη ρευστότητα των διασυνοριακών θυγατρικών τραπεζικών ομίλων της ΕΕ θα αποδέσμευε ρευστά στοιχεία ενεργητικού υψηλής ποιότητας ύψους περίπου 230 δισ. EUR¹⁰. Αυτή η ισχυρή εθνική διάσταση στη ρύθμιση της προληπτικής εποπτείας αντικατοπτρίζει τις ανησυχίες σχετικά με τις δυνητικές επιπτώσεις της πτώχευσης μιας τράπεζας στις οικονομίες των κρατών μελών που φιλοξενούν διασυνοριακές θυγατρικές. Τέτοιες ανησυχίες εξακολουθούν να υφίστανται παρά την εφαρμογή του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων, τα σημαντικά επίπεδα ανθεκτικότητας που έχουν επιτύχει

⁹ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2026), *Η απάντηση της ΕΚΤ στη διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με την ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ*.

¹⁰ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2026), *Η απάντηση της ΕΚΤ στη διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με την ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ*.

οι τράπεζες και την πρόοδο στην ανάπτυξη της Τραπεζικής Ένωσης (η οποία, ωστόσο, εξακολουθεί να είναι ελλιπής, ιδίως ελλείπει μηχανισμού ασφάλισης των καταθέσεων σε επίπεδο Τραπεζικής Ένωσης). Άλλοι παράγοντες προληπτικής εποπτείας που συμβάλλουν στον επίμονο κατακερματισμό είναι η διαφορετική αντιμετώπιση των εγχώριων και των διασυνοριακών ενδοομικών ανοιγμάτων, η ανομοιογένεια και η έλλειψη προβλεψιμότητας κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας και ο ανεπαρκής συντονισμός μεταξύ των εποπτικών αρχών, των αρχών εξυγίανσης και των αρχών μακροπροληπτικής εποπτείας.

- **Ο κανονιστικός υπερθεματισμός σε εθνικό επίπεδο και οι διαφορές στη μεταφορά των κανόνων της ΕΕ στο εθνικό δίκαιο αποτελούν περαιτέρω πηγή κατακερματισμού.** Τα στοιχεία αυτά υπονομεύουν την αποτελεσματικότητα του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων, καθιστώντας επαχθή και δαπανηρή τη διασυνοριακή λειτουργία των τραπεζικών ομίλων. Εν τω μεταξύ, η αυξημένη εξάρτηση από μέσα μη δεσμευτικού δικαίου εντός του κανονιστικού πλαισίου —που συχνά ερμηνεύονται ως δεσμευτικοί περιορισμοί από τις ενωσιακές και εθνικές αρμόδιες αρχές, τους υπεύθυνους συμμόρφωσης των τραπεζών και τους εξωτερικούς ελεγκτές— μπορεί να επιδεινώσει αυτή την κατάσταση.
- **Οι εθνικές παρεμβάσεις στις συγχωνεύσεις τραπεζών εμποδίζουν τις τράπεζες να αποκτήσουν κλίμακα σε επίπεδο ΕΕ.** Οι αδικαιολόγητες παρεμβάσεις σε εθνικό επίπεδο πολύ συχνά αποτελούν εμπόδιο στην ικανότητα ενοποίησης των τραπεζών της ΕΕ. Ως αποτέλεσμα, οι εν λόγω τράπεζες δεν μπορούν να αποκτήσουν κλίμακα σε επίπεδο ΕΕ¹¹, μεταξύ άλλων μέσω διασυνοριακών συγχωνεύσεων. Αυτό επηρεάζει τις αποτιμήσεις τους και την ικανότητά τους να αυξήσουν την αποδοτικότητά τους, περιορίζει την ικανότητά τους να προσφέρουν κρίσιμες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις και τις εμποδίζει να ανταγωνίζονται αποτελεσματικά στις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές για εταιρικές και επενδυτικές τραπεζικές δραστηριότητες.
- **Οι εθνικοί κανόνες ή οι διαφορές στη μεταφορά κανόνων της ΕΕ στο εθνικό δίκαιο σε άλλους τομείς πέραν του πεδίου της προληπτικής εποπτείας περιορίζουν τις διασυνοριακές τραπεζικές δραστηριότητες.** Σε αυτούς τους φραγμούς που δεν αφορούν την προληπτική εποπτεία περιλαμβάνονται οι έλεγχοι για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, οι κανόνες αστικού δικαίου, προστασίας δεδομένων, φορολογίας¹², η νομοθεσία περί αφερεγγυότητας και

¹¹ Η κλίμακα αποτελεί σημαντικό παράγοντα που καθορίζει τη συμβολή μιας τράπεζας στην οικονομία σε διάφορους τομείς που αφορούν επενδυτικές τραπεζικές δραστηριότητες, π.χ. αναδοχή εκδόσεων κρατικών ή εμπορικών χρεωστικών τίτλων, έκδοση μετοχών, υπηρεσίες θεματοφυλακής, βασική διαπραγμάτευση σε αγορές παραγώγων και συναλλάγματος σε ευρώ, παροχή συμβουλών για συγχωνεύσεις και εξαγορές και διάρθρωση σχετικών συμφωνιών, χρηματοδότηση μεγάλων κρίσιμων έργων και άλλα.

¹² Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε πρόσφατα μελέτη που εκπονήθηκε από εξωτερικό σύμβουλο σχετικά με το ισχύον φορολογικό πλαίσιο του χρηματοπιστωτικού τομέα. Η μελέτη αυτή εξετάζει τόσο

οι κανόνες κατάσχεσης, καθώς και ορισμένοι κανόνες προστασίας των καταναλωτών οι οποίοι, μολονότι έχουν εναρμονιστεί σε κάποιο βαθμό σε επίπεδο ΕΕ, δεν εφαρμόζονται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη. Η εφαρμογή διαφορετικών εθνικών κανόνων μπορεί να αποθαρρύνει τις τράπεζες από το να επιδιώξουν τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, ιδίως στον τομέα της λιανικής τραπεζικής. Στο σημερινό ολοένα και πιο ψηφιακό περιβάλλον, ένας κρίσιμος περιορισμός αφορά τις πλατφόρμες τεχνολογίας πληροφοριών (στο εξής: ΤΠ) που αναπτύσσονται από τις τράπεζες για την κάλυψη των αναγκών μιας εθνικής αγοράς, οι οποίες δεν μπορούν εύκολα να αναπαραχθούν σε ολόκληρη την ΕΕ. Αυτό περιορίζει το επιχειρηματικό μοντέλο της διασυνοριακής τραπεζικής, περιορίζει τον ανταγωνισμό μεταξύ των τραπεζών, μειώνει τις επιλογές των πελατών και αυξάνει τις τιμές.

2.2. Εφαρμογή διεθνών προτύπων λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της ΕΕ

Η ΕΕ είναι προσηλωμένη στην τήρηση των διεθνών προτύπων που έχουν οριστεί από την Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία και των συστάσεων του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Η εφαρμογή των διεθνών προτύπων είναι απαραίτητη για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και τη διατήρηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού. Στην ΕΕ, αντίθετα με άλλες δικαιοδοσίες, εφαρμόζονται διεθνή πρότυπα σε όλες τις τράπεζες για τη διατήρηση της ακεραιότητας της ενιαίας αγοράς. Υπάρχουν περισσότερες από 4 500 τράπεζες και περίπου 650 τραπεζικοί όμιλοι στην ΕΕ, δημιουργώντας ένα ποικιλόμορφο τραπεζικό οικοσύστημα που χρηματοδοτεί την οικονομία της ΕΕ. Υπάρχουν διάφορες τράπεζες, από πολύπλοκες παγκόσμιες συστημικά σημαντικές τράπεζες που δραστηριοποιούνται σε παγκόσμιο επίπεδο έως μικρότερες τράπεζες με πιο παραδοσιακό ή λιγότερο πολύπλοκο επιχειρηματικό μοντέλο που στηρίζουν τη χρηματοδότηση τοπικών ΜΜΕ, μεταξύ άλλων σε λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες. Δεδομένου του ρόλου τους στη χρηματοδότηση της οικονομίας της ΕΕ, το κανονιστικό πλαίσιο θα πρέπει να παρέχει στις τράπεζες τη δυνατότητα να χρηματοδοτούν πολλά διαφορετικά είδη εταιρειών, από εδραιωμένες επιχειρήσεις έως ταχέως αναπτυσσόμενες ψηφιακές εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων των νεοφυών και των επεκτεινόμενων επιχειρήσεων. Επιπλέον, η ευρωπαϊκή αγορά βασίζεται στον τραπεζικό δανεισμό για τη χρηματοδότηση βασικών μακροπρόθεσμων και στρατηγικών επενδύσεων. Παρά τις προσπάθειες να αποτυπωθεί αυτή η ποικιλομορφία στο κανονιστικό πλαίσιο, πολλοί κανόνες εξακολουθούν να εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το μέγεθος ή τα επιχειρηματικά μοντέλα, με αποτέλεσμα να υπάρχει περιττή πολυπλοκότητα και διοικητική επιβάρυνση για τις τράπεζες.

Οι μεγάλες τράπεζες της ΕΕ ανταγωνίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο και υποχρεούνται να λειτουργούν σε ένα περιβάλλον στο οποίο η εφαρμογή των διεθνών προτύπων διαφέρει μεταξύ των δικαιοδοσιών. Οι αποκλίσεις και οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των

τον ΦΠΑ —από τον οποίο απαλλάσσονται οι περισσότερες βασικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες— όσο και τους τομεακούς φόρους που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο στην ΕΕ.

συμφωνημένων διεθνών προτύπων σε ορισμένες σημαντικές δικαιοδοσίες έχουν αυξήσει τις ανησυχίες σχετικά με την ανταγωνιστικότητα των τραπεζών της ΕΕ στις παγκόσμιες αγορές. Για την αντιμετώπιση των σοβαρών ανταγωνιστικών ανισορροπιών που προκαλούνται από τη μη τήρηση των διεθνών προτύπων σε δικαιοδοσίες τρίτων χωρών, η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί στενά τη διεθνή κατάσταση και να χρησιμοποιεί τα διαθέσιμα ρυθμιστικά εργαλεία, διαφυλάσσοντας παράλληλα τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Επιπρόσθετα, το κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ και η εφαρμογή του με τη συμμετοχή πολλών διαφορετικών αρχών προσθέτουν επίπεδα απαιτήσεων που υπερβαίνουν τα διεθνή πρότυπα. Από την άποψη αυτή, η ΕΕ διαφέρει πολύ από άλλες σημαντικές δικαιοδοσίες. Συνδυαστικά, τα χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και οι ιδιαιτερότητες του κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου της ΕΕ επιτάσσουν προσεκτική εξέταση της εφαρμογής των διεθνών προτύπων.

2.3. Αδικαιολόγητη πολυπλοκότητα του κανονιστικού πλαισίου

Παρόλο που οι μεταρρυθμίσεις μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση έχουν βελτιώσει σημαντικά την ανθεκτικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, το κανονιστικό πλαίσιο έχει καταστεί αδικαιολόγητα περίπλοκο.

- **Η πολυπλοκότητα προκύπτει εν μέρει από το πολυεπίπεδο αναλυτικό κανονιστικό πλαίσιο.** Το πλαίσιο βασίζεται σε δύο διακριτά επίπεδα νομοθεσίας¹³ και σε πρόσθετη εποπτική καθοδήγηση¹⁴, που συνυπάρχουν, σε πολλές περιπτώσεις, με πρόσθετους εθνικούς κανόνες. Παρότι αυτά τα πολλαπλά επίπεδα παρέχουν δυνατότητα για ταχύτερες και προσαρμοσμένες τροποποιήσεις, όποτε είναι αναγκαίο, χωρίς προσφυγή σε χρονοβόρες διαδικασίες τροποποίησης της νομοθεσίας, ενίοτε είναι υπέρμετρα αναλυτικά, με αποτέλεσμα η εφαρμογή τους να καθίσταται επαχθής, ειδικότερα για τις μικρότερες τράπεζες. Ο αυξανόμενος βαθμός λεπτομέρειας στο πλαίσιο της ΕΕ αντικατοπτρίζει επίσης μια προσπάθεια τυποποίησης του τρόπου εφαρμογής των κανόνων της ΕΕ σε εθνικό επίπεδο. Επίσης, οι ίδιες οι τράπεζες συχνά δημιουργούν περιττή πολυπλοκότητα και διαδικασίες λεπτομερούς ανάλυσης ερμηνεύοντας υπερβολικά τους κανονισμούς ή αναζητώντας κανονιστική και εποπτική καθοδήγηση για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων συμμόρφωσης.
- **Οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσιοποίησης μπορούν επίσης να αποτελέσουν πηγή πολυπλοκότητας.** Παρόλο που τα στοιχεία που υποβάλλουν οι τράπεζες είναι απαραίτητα για την εποπτεία των τραπεζών και την προώθηση της ακεραιότητας της αγοράς, οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσιοποίησης έχουν καταστεί, σε πολλές περιπτώσεις, επαχθείς, δαπανηρές και αλληλεπικαλυπτόμενες.

¹³ Επίπεδο 1: «νομοθεσία-πλαίσιο» (κανονισμοί ή οδηγίες) και επίπεδο 2 «τεχνικά μέτρα» (κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές πράξεις και ρυθμιστικά και εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα).

¹⁴ Επίπεδο 3: καθοδήγηση «εποπτικής σύγκλισης» (κατευθυντήριες γραμμές των ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών), ερμηνευτικές ερωτήσεις και απαντήσεις, γνώμες, συστάσεις και εποπτικές πρακτικές, καθώς και οριζόντιες προσδοκίες.

- **Η πολυπλοκότητα επιδεινώνεται περαιτέρω από παράλληλους ή ενίοτε επικαλυπτόμενους κανόνες σχετικά με πτυχές που αφορούν τη μικροπροληπτική εποπτεία, τη μακροπροληπτική εποπτεία και την εξυγίανση.** Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τμήματα του τραπεζικού πλαισίου έχουν μεταρρυθμιστεί σε διάφορα στάδια και, συχνά, μεμονωμένα. Επιπρόσθετα, με την πάροδο του χρόνου, οι συννομοθέτες έχουν μεταφέρει ή διατηρήσει σε μεγάλο βαθμό εθνικές ιδιαιτερότητες στη νομοθεσία της ΕΕ. Οι αλληλεπικαλύψεις με τις διάφορες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν ταυτόχρονα οι τράπεζες μπορούν να δημιουργήσουν περιττές επαναλήψεις και να περιορίσουν τη δυνατότητα χρήσης των αποθεμάτων ασφαλείας (το ζήτημα της σωρευτικής κεφαλαιακής απαίτησης)¹⁵. Επίσης, η αλληλεπίδραση των κανόνων στους τρεις χωριστούς αλλά αλληλένδετους τομείς προληπτικής εποπτείας συχνά δεν είναι η βέλτιστη δυνατή.
- **Η εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου στερείται ολιστικής επισκόπησης λόγω του μεγάλου αριθμού των εμπλεκόμενων φορέων.** Οι εθνικές εποπτικές αρχές, οι αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, η ΕΚΤ, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (στο εξής: ΕΣΕ), η ευρωπαϊκή επιτροπή συστημικών κινδύνων και η ΕΑΤ συμμετέχουν όλες στην εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου, γεγονός που συνεπάγεται σημαντικές προκλήσεις όσον αφορά τον συντονισμό. Παρότι η Τραπεζική Ένωση έχει βελτιώσει την κατάσταση προβλέποντας ενιαία εποπτεία και εξυγίανση για τις μεγαλύτερες τράπεζες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, δεν έχει εξεταστεί επαρκώς ο τρόπος με τον οποίο αλληλεπιδρούν μεταξύ τους οι απαιτήσεις που καθορίζονται από τις διάφορες αρχές, οι συνδυασμένες επιπτώσεις τους και ο βαθμός στον οποίο οι επακόλουθες ανεπάρκειες μετακυλίσονται στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις της ΕΕ.

3. Μελλοντική πορεία για τον τραπεζικό τομέα της ΕΕ

Το εύρος και η φύση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει ο τραπεζικός τομέας της ΕΕ απαιτούν συνεκτικά, μελλοντοστρεφή, ολοκληρωμένα και φιλόδοξα μέτρα πολιτικής, βάσει εκτίμησης επιπτώσεων, σύμφωνα με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Η ανάληψη δράσης για την αντιμετώπιση ορισμένων μόνο από τις προκλήσεις δεν θα είναι επαρκής για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για βιώσιμη και διαρθρωτική βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ή για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των εν λόγω βελτιώσεων με την πάροδο του χρόνου. Αυτή η δέσμη μέτρων θα περιλαμβάνει νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό της ρύθμισης των κεφαλαιακών απαιτήσεων. Τα προτεινόμενα μέτρα θα προωθήσουν την ολοκλήρωση της αγοράς με κατάλληλες διασφαλίσεις για χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα κράτη μέλη, ώστε να διασφαλιστεί ότι η εφαρμογή των διεθνών προτύπων λαμβάνει περισσότερο υπόψη τις ιδιαιτερότητες της ΕΕ και αντικατοπτρίζει μια αναλογική προσέγγιση, με ιδιαίτερη έμφαση στην απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ σε όλες τις

¹⁵ ΕΑΤ (Ιούνιος 2026), *EBA Report on Simplifying the Stacking Order of the EU Prudential and Resolution Framework* (Έκθεση της ΕΑΤ σχετικά με την απλούστευση της σειράς σώρευσης των απαιτήσεων του πλαισίου προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης της ΕΕ).

επικείμενες προτάσεις. Αυτό θα περιλαμβάνει την επισημοποίηση της αποπροτεραιοποίησης των εντολών της EAT για τεχνικά πρότυπα, όπως συζητήθηκε με τους συννομοθέτες.

3.1 Προώθηση της ολοκλήρωσης με κατάλληλες διασφαλίσεις

Οι ανεπάρκειες που συνδέονται με τον κατακερματισμό κατά μήκος των εθνικών συνόρων υπονομεύουν σαφώς την ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ και πρέπει να αντιμετωπιστούν με δράσεις σε διάφορους τομείς.

➤ Αντιμετώπιση των φραγμών προληπτικής εποπτείας για την ολοκλήρωση

Οι τραπεζικοί όμιλοι της ΕΕ πρέπει να πληρούν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας σε κάθε επίπεδο, από την κύρια μητρική εταιρεία έως κάθε επιμέρους θυγατρική. Το δίκαιο της ΕΕ επιτρέπει εξαιρέσεις από τους κανόνες αυτούς, αλλά κυρίως εάν μια θυγατρική είναι εγκατεστημένη στο ίδιο κράτος μέλος με τη μητρική της εταιρεία. Οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τους διασυνοριακούς ομίλους παρέχουν διαβεβαιώσεις στα κράτη μέλη υποδοχής σε σχέση με ζητήματα τοπικής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, αλλά μπορούν να παρεμποδίσουν την αποδοτική κατανομή των πόρων εντός των εν λόγω ομίλων και, τελικά, να επηρεάσουν τις συνολικές επιδόσεις και την ανθεκτικότητά τους. Οι εποπτικές αρχές των διασυνοριακών ομίλων θα πρέπει να έχουν την εξουσία να διασφαλίζουν ότι η ρευστότητα και το κεφάλαιο κατανέμονται αποδοτικότερα μεταξύ της μητρικής εταιρείας και των θυγατρικών της, μεταξύ άλλων σε καταστάσεις ακραίων συνθηκών. Αυτό θα καταστήσει δυνατή την αποδοτικότερη κατανομή των πόρων εντός διασυνοριακών ομίλων, γεγονός που συνεπάγεται περισσότερες ευκαιρίες για οικονομίες κλίμακας και διαφοροποίηση των κινδύνων (κυρίως όσον αφορά τις εκθέσεις σε δημόσιο χρέος¹⁶) και χαμηλότερο κόστος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις. Τα εν λόγω οφέλη θα καταστήσουν τον τραπεζικό τομέα πιο ανταγωνιστικό συνολικά και θα στηρίξουν τη χρηματοδότηση βασικών προτεραιοτήτων της ΕΕ. Ο τρόπος με τον οποίο οι διασυνοριακοί όμιλοι διαρθρώνουν τις δραστηριότητές τους θα πρέπει να βασίζεται σε εμπορικές αποφάσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και πολιτικής ανταγωνισμού και δεν θα πρέπει να υπόκειται σε αδικαιολόγητη παρέμβαση των εθνικών αρχών.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- **θα προτείνει μέτρα που θα δώσουν στους διασυνοριακούς ομίλους τη δυνατότητα να ενισχύσουν την αποδοτικότητα στην κατανομή κεφαλαίων και ρευστότητας. Οι εποπτικές αρχές σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει να έχουν την εξουσία να διασφαλίζουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις στο επίπεδο της μητρικής οντότητας και να απαιτούν από τη μητρική οντότητα να κατανέμει επαρκείς πόρους στις θυγατρικές της με έγκαιρο και εκτελεστό τρόπο, τόσο κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών**

¹⁶ Claudia Buch (2026), *The bank-sovereign nexus: securing progress by completing the banking union* (Το δίτομο τραπεζών-κρατών: διασφάλιση της προόδου με την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης), στο οποίο επισημαίνεται επίσης ότι η εγχώρια μεροληψία στην έκθεση των τραπεζών σε δημόσιο χρέος έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια, ειδικότερα για τις μεγάλες τράπεζες που εποπτεύονται από τον ΕΕΜ.

δραστηριοτήτων όσο και σε καταστάσεις κρίσης. Η άσκηση των εν λόγω εξουσιών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ποικιλομορφία των διασυννοριακών τραπεζικών ομίλων, συμπεριλαμβανομένων της φύσης των θυγατρικών εντός του ομίλου, της ανθεκτικότητάς τους, καθώς και του επιπέδου ολοκλήρωσης και των δεσμεύσεων που αναλαμβάνονται εντός των ομίλων. Επίσης, η άσκηση των εν λόγω εξουσιών θα πρέπει να υποστηρίζεται από κατάλληλες διασφαλίσεις όσον αφορά την προστασία των πιστωτών και των καταθετών

- *θα προτείνει μέτρα για την εφαρμογή παρόμοιας ρυθμιστικής αντιμετώπισης των ενδοομιλικών ανοιγμάτων¹⁷ τόσο σε εγχώριο όσο και σε ενωσιακό επίπεδο*
- *θα προτείνει περαιτέρω μέτρα για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής συγκέντρωσης έκθεσης σε δημόσιο χρέος και θα ενθαρρύνει περαιτέρω τη διαφοροποίηση των χαρτοφυλακίων κρατικών ομολόγων των τραπεζών*
- *θα χρησιμοποιεί την οικεία εργαλειοθήκη επιβολής όταν εντοπίζει παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης από τα κράτη μέλη, κυρίως όσον αφορά παρεμβάσεις σε συγχωνεύσεις και εξαγορές που ενδέχεται να υπονομεύουν την ελεύθερη κυκλοφορία υπηρεσιών και κεφαλαίων, καθώς και την ελευθερία εγκατάστασης που ορίζεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το νέο σχέδιο κατευθυντήριων γραμμών για τις συγκεντρώσεις¹⁸ παρέχει επίσης στα κράτη μέλη σαφέστερη καθοδήγηση σχετικά με τις περιστάσεις υπό τις οποίες μπορούν να παρεμβαίνουν σε πράξεις που υπόκεινται σε έλεγχο των συγκεντρώσεων σε επίπεδο ΕΕ.*

➤ **Παροχή κατάλληλων διασφαλίσεων**

Τα μέτρα για την αντιμετώπιση των φραγμών προληπτικής εποπτείας που εμποδίζουν την ολοκλήρωση πρέπει να συνοδεύονται από κατάλληλες διασφαλίσεις που εξασφαλίζουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε ολόκληρη την ΕΕ. Εξακολουθούν να υπάρχουν ανησυχίες ότι οι θυγατρικές διασυννοριακών τραπεζικών ομίλων θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν ελλείψεις κεφαλαίων και ρευστότητας, ιδίως σε περιόδους κρίσης, με αποτέλεσμα οι εθνικές αρχές να πρέπει να διαχειριστούν πτωχεύσεις χωρίς επαρκή στήριξη από τη μητρική εταιρεία.

Πολλοί διασυννοριακοί όμιλοι λειτουργούν βάσει στρατηγικής εξυγίανσης με *μοναδικό σημείο έναρξης*, στο πλαίσιο της οποίας εφαρμόζονται μέτρα διαχείρισης κρίσεων σε επίπεδο μητρικής εταιρείας, ενώ οι θυγατρικές υποστηρίζονται μέσω της ανάντη ροής ζημιών προς τη μητρική εταιρεία και της κατάντη ροής κεφαλαίων. Εάν η στήριξη σε επίπεδο ομίλου αποδυναμωθεί, οι θυγατρικές —ιδίως εάν είναι σημαντικές για τις τοπικές οικονομίες— θα

¹⁷ Κάθε στοιχείο ενεργητικού, υποχρέωση ή χρηματοοικονομική σχέση μεταξύ οντοτήτων εντός του ίδιου ομίλου.

¹⁸ Στις κατευθυντήριες γραμμές επισημαίνεται ότι το δίκαιο της ΕΕ επιτρέπει τέτοιες εθνικές παρεμβάσεις μόνο για συγκεκριμένους λόγους πέραν της προστασίας του ανταγωνισμού. Οι παρεμβάσεις θα πρέπει να περιορίζονται σε εκείνες που είναι απολύτως αναγκαίες για την προστασία πραγματικών έννομων συμφερόντων και πρέπει να τηρούν τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων. [Νέο σχέδιο κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής για τις συγκεντρώσεις](#), σ. 90.

μπορούσαν να παραμείνουν ευάλωτες, γεγονός που θα μπορούσε ενδεχομένως να ενεργοποιήσει παρέμβαση των εθνικών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (στο εξής: ΣΕΚ)¹⁹. Για την αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων απαιτείται οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των αρχών, μέσω της διασφάλισης ότι τα σχέδια για το κεφάλαιο, τη ρευστότητα, την ανάκαμψη και την εξυγίανση είναι αρκετά ισχυρά ώστε να διατηρείται η επαρκής παροχή υπηρεσιών και να αποτρέπονται άτακτα αποτελέσματα. Θα απαιτηθούν επίσης μηχανισμοί για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας του διασυννοριακού ομίλου συνολικά, όπως εξέρχεται από τη διαδικασία εξυγίανσης και επιδιώκει να ανακτήσει πρόσβαση σε χρηματοπιστωτικές αγορές. Ο ΕΕΜ και ο ΕΜΕ, με την υποστήριξη του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων, είναι σε θέση να προσφέρουν αυτές τις διασφαλίσεις. Τα τρία τέταρτα των καλυπτόμενων καταθέσεων στην Τραπεζική Ένωση τελούν πλέον υπό την άμεση εποπτεία του ΕΕΜ και του ΕΣΕ και τηρούνται σε τράπεζες που έχουν προγραμματιστεί να εξυγιανθούν σε επίπεδο ΕΕ, σε αντίθεση με την εκκαθάριση στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι εν λόγω τράπεζες διαθέτουν κατάλληλη ικανότητα απορρόφησης ζημιών και δυνητική πρόσβαση στο ΕΤΕ, γεγονός που διασφαλίζει ήδη υψηλό βαθμό αλληλασφάλισης των ζημιών στον τραπεζικό τομέα. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή θα λάβει δεόντως υπόψη τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στην Τραπεζική Ένωση, τα οποία λειτουργούν βάσει διαφορετικών θεσμικών ρυθμίσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα αντικαταστήσει την πρόταση του 2015 για το ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ) με νέα πρόταση για την επανεξέταση και την απλούστευση της διάρθρωσης του πλαισίου ασφάλισης καταθέσεων με σκοπό την καλύτερη ευθυγράμμιση των αρμοδιοτήτων διαχείρισης κρίσεων και ασφάλισης καταθέσεων και της χρηματοδότησης των σχετικών μέτρων, στο πλαίσιο των υφιστάμενων δικτύων ασφαλείας της Τραπεζικής Ένωσης, τόσο σε κεντρικό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Η πρόταση θα αντιμετωπίσει επίσης τα εναπομένοντα τρωτά σημεία των ΣΕΚ όσον αφορά τις ελλείψεις ρευστότητας. Στόχος θα είναι να διασφαλιστεί ότι η πτώχευση ενός διασυννοριακού ομίλου δεν δημιουργεί στρεβλώσεις σε επιμέρους κράτη μέλη ή υποχρεώσεις στα ΣΕΚ και στους εθνικούς προϋπολογισμούς, καθώς και να διασφαλιστεί η ισότιμη προστασία των καλυπτόμενων καταθέσεων σε ολόκληρη την Τραπεζική Ένωση. Συνολικά, θα μειώσει την πολυπλοκότητα που προκύπτει από την τρέχουσα οριοθέτηση μεταξύ των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων και των ταμείων εξυγίανσης·*
- *θα προτείνει μέτρα για τη βελτίωση της προβλεψιμότητας των στρατηγικών εξυγίανσης ομίλων και για τη στήριξη μιας πιο ολοκληρωμένης κατανομής κεφαλαίων εντός διασυννοριακών ομίλων, μεταξύ άλλων σε περιόδους ακραίων καταστάσεων·*

¹⁹ Επιπλέον, τα ΣΕΚ, μολονότι είναι πλήρως δομημένα και ορισμένα από αυτά υπερβαίνουν το ελάχιστο επίπεδο-στόχο, ενδέχεται να εξακολουθούν να είναι ευάλωτα σε τοπικούς κλυδωνισμούς που προκαλούνται από την πτώχευση μίας ή περισσότερων μικρών τραπεζών, οι οποίοι δημιουργούν δυνητικές ελλείψεις ρευστότητας που μπορεί να τα αναγκάσουν να βασιστούν σε δημόσια στήριξη.

- *θα στηρίξει τις συνεχιζόμενες προσπάθειες μεταξύ των σχετικών ιδρυμάτων και των κρατών μελών για την ενίσχυση αξιόπιστων και προβλέψιμων μηχανισμών χρηματοδότησης του μηχανισμού ασφάλειας για την παροχή ρευστότητας κατά την εξυγίανση με επαρκείς διασφαλίσεις, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή διάσταση της εξυγίανσης και της εποπτείας στην Τραπεζική Ένωση και με τα διεθνή πρότυπα.*

➤ ***Αντιμετώπιση των φραγμών για την ολοκλήρωση που δεν αφορούν την προληπτική εποπτεία***

Υπάρχουν επίσης φραγμοί για την ολοκλήρωση που δεν αφορούν την προληπτική εποπτεία, η αντιμετώπιση των οποίων είναι δαπανηρή κατά την άσκηση τραπεζικών δραστηριοτήτων σε διασυνοριακό επίπεδο. Ελλείπει εναρμονισμένου πλαισίου της ΕΕ, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας παραμένουν κατακερματισμένες και εξακολουθούν να περιορίζουν τις διασυνοριακές δραστηριότητες των τραπεζών, για παράδειγμα σε πτυχές που επηρεάζουν την ανάκτηση εξασφαλίσεων δανείων βάσει της πτωχευτικής νομοθεσίας. Οι συννομοθέτες έχουν σημειώσει πρόοδο σε συγκεκριμένα ζητήματα, για παράδειγμα όσον αφορά τη θέσπιση ενιαίας ιεράρχησης των πιστωτών με βάση το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Μέχρι σήμερα, ωστόσο, οι πιο διαρθρωτικές και φιλόδοξες προσπάθειες εναρμόνισης των νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας ανά την Ένωση δεν έχουν καταλήξει σε συναίνεση μεταξύ των κρατών μελών. Η Επιτροπή είναι έτοιμη και παραμένει προσηλωμένη στην περαιτέρω εναρμόνιση της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας.

Οι κανόνες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και ορισμένοι κανόνες για την προστασία των καταναλωτών έχουν εναρμονιστεί σε μεγάλο βαθμό στην ΕΕ, αλλά συχνά εφαρμόζονται με διαφορετικό τρόπο στα κράτη μέλη. Πραγματοποιήθηκαν περαιτέρω νομοθετικές προσπάθειες για την επίτευξη υψηλότερου επιπέδου εναρμόνισης, για παράδειγμα, σε σχέση με την πρόσφατη σύσταση της αρχής για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (στο εξής: AMLA) και στο πλαίσιο της νέας οδηγίας για την καταναλωτική πίστωση που εφαρμόζεται από τις 20 Νοεμβρίου 2026²⁰.

Οι φραγμοί που δεν αφορούν την προληπτική εποπτεία ενδέχεται να αποθαρρύνουν τις τράπεζες από το να προσφέρουν πανευρωπαϊκά τραπεζικά προϊόντα —όπως καταθέσεις ή δάνεια λιανικής— και να επιφέρουν πρόσθετο κόστος, ιδίως λόγω των συστημάτων ΤΠ που πρέπει να προσαρμοστούν στις διαφορετικές εθνικές έννομες τάξεις των 27 κρατών μελών. Η ψηφιοποίηση και οι τεχνολογικές εξελίξεις στην παροχή τραπεζικών υπηρεσιών [δηλαδή ανοικτή τραπεζική, μετατροπή περιουσιακών στοιχείων σε μάρκες (tokens), ο αντίκτυπος της τεχνητής νοημοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε δεδομένα υψηλής ποιότητας,

²⁰ Η οδηγία (ΕΕ) 2023/2225 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2023, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές και την κατάργηση της οδηγίας 2008/48/ΕΚ (ΕΕ L, 2023/2225 της 30.10.2023) θεσπίζει την πλήρη εναρμόνιση των κανόνων προστασίας των καταναλωτών στον τομέα της καταναλωτικής πίστωσης, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλοι οι καταναλωτές στην Ένωση απολαμβάνουν υψηλό και ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των συμφερόντων τους και να δημιουργηθεί μια εύρυθμα λειτουργούσα εσωτερική αγορά.

προσαρμογή των κανόνων σε νέα επιχειρηματικά μοντέλα, όπως πλατφόρμες καταθέσεων, εφαρμογές που απευθύνονται σε πελάτες, ηλεκτρονικά πορτοφόλια] μπορούν να τονώσουν την ανταγωνιστικότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα συνεργαστεί με την AMLA για την εφαρμογή του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων της ΕΕ για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, το οποίο θα εφαρμόζεται απευθείας στα κράτη μέλη από τις 10 Ιουλίου 2027 και θα εναρμονίσει τις απαιτήσεις γνώσης της ταυτότητας των πελατών και την αναφορά ύποπτων δραστηριοτήτων σε ολόκληρη την Ένωση·*
- *θα συνεχίσει να παρακολουθεί την εθνική εφαρμογή των κανόνων προστασίας των καταναλωτών για τη διευκόλυνση και την προώθηση της διασυννοριακής δραστηριότητας, διασφαλίζοντας ότι οι καταναλωτές μπορούν να έχουν ευκολότερα πρόσβαση σε ευρύτερη προσφορά τραπεζικών υπηρεσιών, διατηρώντας παράλληλα κατάλληλο επίπεδο προστασίας·*
- *θα αξιολογήσει το κατά πόσον οι κανόνες για την προστασία των καταναλωτών οδηγούν σε υπερθεματισμό ή εφαρμόζονται κατά τρόπο που κατακερματίζει αδικαιολόγητα την αγορά·*
- *θα συνεχίσει να παρακολουθεί το δυναμικό της ψηφιοποίησης και τις επιπτώσεις της ΤΠ στον τραπεζικό τομέα, ώστε να διασφαλιστεί ότι το κανονιστικό πλαίσιο είναι επαρκώς ευέλικτο για τη στήριξη περισσότερο ψηφιοποιημένων τραπεζικών υπηρεσιών και για την προώθηση της καινοτομίας, διατηρώντας παράλληλα την κυβερνοανθεκτικότητα.*

3.2 Εφαρμογή διεθνών προτύπων με παράλληλη συνεκτίμηση των ιδιαιτεροτήτων της ΕΕ και διασφάλιση της αναλογικότητας

Η ΕΕ έχει υιοθετήσει πιστά τα διεθνή πρότυπα και, σε ορισμένους τομείς, προβαίνει σε κανονιστικό υπερθεματισμό εφαρμόζοντας τα πρότυπα σε όλα τα επίπεδα ενοποίησης και σε όλες τις τράπεζες, όχι μόνο στις μεγάλες τράπεζες που δραστηριοποιούνται διεθνώς. Μολονότι η προσέγγιση αυτή έχει αυξήσει σημαντικά την ανθεκτικότητα, ενδέχεται να έχει προκαλέσει την παράβλεψη ορισμένων ιδιαιτεροτήτων της ΕΕ.

➤ Εφαρμογή διεθνών προτύπων λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της ΕΕ

Η ΕΕ έχει ενσωματώσει τη συμφωνία Βασιλεία ΙΙΙ στο δίκαιο της ΕΕ από την 1η Ιανουαρίου 2025, με ορισμένα μεταβατικά μέτρα. Καθώς η ΕΕ είναι μία από τις μεγαλύτερες τραπεζικές αγορές, οι εποπτικές της αρχές και η Επιτροπή συμμετέχουν στη διαμόρφωση διεθνών προτύπων και θα πρέπει να εργαστούν προδραστικά για να διασφαλίσουν ότι τα παγκόσμια πλαίσια λαμβάνουν υπόψη τις διαφορετικές πραγματικότητες της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα. Επίσης, η εφαρμογή των

διεθνών προτύπων στο δίκαιο της ΕΕ θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, ώστε να συμβάλλει στην αποφυγή δυσανάλογων επιπτώσεων σε ορισμένες δραστηριότητες ή τράπεζες και να διασφαλίζει ότι το πλαίσιο επιτυγχάνει τους οικείους στόχους προληπτικής εποπτείας με αποδοτικό και ισορροπημένο τρόπο.

Οι ισότιμοι όροι ανταγωνισμού σε διεθνές επίπεδο είναι ουσιαστικής σημασίας. Εν αναμονή της εφαρμογής σε άλλες δικαιοδοσίες, η Επιτροπή έχει λάβει μέτρα για να αναβάλει έως την 1η Ιανουαρίου 2027 την έναρξη εφαρμογής στην ΕΕ ορισμένων πτυχών του πλαισίου της Βασιλείας για τον κίνδυνο αγοράς (ριζική αναθεώρηση του χαρτοφυλακίου συναλλαγών). Στις 4 Ιουνίου 2026 η Επιτροπή εξέδωσε κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τον μετριασμό ορισμένων από τις επιπτώσεις της εφαρμογής του έως το τέλος του 2029. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη εξετάζεται, επί του παρόντος, από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η ΕΕ εισάγει σταδιακά το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων²¹, σε συνδυασμό με σειρά μεταβατικών μέτρων, τα οποία αποσκοπούν να δώσουν στις τράπεζες και τις αρχές τη δυνατότητα να προσαρμοστούν προοδευτικά στη συμφωνία της Βασιλείας. Εν τω μεταξύ, έχουν υιοθετηθεί διάφορες προσεγγίσεις εντός των δικαιοδοσιών τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους κατάργησης του κατώτατου ορίου κεφαλαιακών απαιτήσεων. Οι συμφεροντούχοι με έδρα στην ΕΕ έχουν εκφράσει διαφορετικές απόψεις σχετικά με το μέλλον του κατώτατου ορίου κεφαλαιακών απαιτήσεων, μεταξύ άλλων όσον αφορά το κατάλληλο επίπεδο βαθμονόμησης, το επίπεδο στο οποίο θα πρέπει να εφαρμόζεται η απαίτηση (ατομικό ή ενοποιημένο επίπεδο), το πεδίο εφαρμογής των κινδύνων που καλύπτονται από το πλαίσιο και τον τρόπο με τον οποίο αλληλεπιδρά με την υποκείμενη τυποποιημένη προσέγγιση, για παράδειγμα σε τομείς όπως η ειδική δανειοδότηση, η χρηματοδότηση έργων και η χρηματοδότηση που σχετίζεται με το εμπόριο.

Παρά τον συντελεστή υποστήριξης των ΜΜΕ, η προληπτική μεταχείριση των μη διαβαθμισμένων επιχειρήσεων αποτελεί διαρθρωτική πρόκληση για το κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ. Δεδομένου ότι οι εταιρείες της ΕΕ, και ειδικότερα οι ΜΜΕ, βασίζονται κυρίως σε τραπεζική χρηματοδότηση και όχι στις κεφαλαιαγορές, η συντριπτική πλειονότητα δεν διαθέτει εξωτερική αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα εκτιμήσει τη δυνατότητα άρσης της ανάγκης για εξωτερική αξιολόγηση, με σκοπό τη διευκόλυνση της πρόσβασης των εν λόγω εταιρειών σε τραπεζική χρηματοδότηση. Κατά την εκτίμηση αυτή θα πρέπει επίσης να εξεταστεί κατά πόσον η προτεινόμενη πολιτική θα μπορούσε να δημιουργήσει αντικίνητρα για τις εταιρείες όσον αφορά την αναζήτηση αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, υπονομεύοντας έτσι τη διαφάνεια και τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη βαθύτερων αγορών μετοχών και εταιρικών ομολόγων στην ΕΕ και μειώνοντας τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι τράπεζες για την αξιολόγηση των κινδύνων των επιχειρήσεων. Θα πρέπει να εξεταστεί μια στρατηγική, μακροπρόθεσμη προσέγγιση για την επίτευξη του θεμελιώδους στόχου της Ένωσης Αποταμιεύσεων και

²¹ Το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων αποτελεί κανονιστική διασφάλιση που περιορίζει τον βαθμό στον οποίο οι τράπεζες μπορούν να μειώσουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους με εσωτερικά μοντέλα κινδύνου, σε σχέση με τυποποιημένες προσεγγίσεις.

Επενδύσεων για την προώθηση πιο διαφοροποιημένων πηγών χρηματοδότησης μέσω της ενιαίας κεφαλαιαγοράς.

Η προληπτική μεταχείριση των ανοιγμάτων σε ακίνητα κατοικίας απαιτεί επίσης προσεκτική βαθμονόμηση. Οι απαιτήσεις σε αυτόν τον τομέα μπορούν να επηρεάσουν την πρόσβαση σε στεγαστικά δάνεια, μεταξύ άλλων τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζουν την προσφορά κατοικίας, και τη λειτουργία συγκεκριμένων τμημάτων της αγοράς, ενώ το πλαίσιο πρέπει να παραμένει ευαίσθητο στον κίνδυνο. Ταυτόχρονα, θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι τα μέτρα για την αύξηση του ενυπόθηκου δανεισμού ενδέχεται να αυξήσουν τις τιμές των κατοικιών σε συνθήκες περιορισμένης προσφοράς, επιδεινώνοντας έτσι την οικονομική προσιτότητα και υπονομεύοντας τον επιδιωκόμενο στόχο τους.

Σε άλλους τομείς, για την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας και τη στήριξη της ψηφιοποίησης, θα μπορούσαν να εξεταστούν τροποποιήσεις στο πλαίσιο προληπτικής εποπτείας, όπως η μεταχείριση των στοιχείων ενεργητικού στην κατηγορία του λογισμικού. Σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ, οι τράπεζες πρέπει να αφαιρούν σε μεγάλο βαθμό τις επενδύσεις σε λογισμικό από το βασικό τους κεφάλαιο. Η προσέγγιση αυτή αντιμετωπίζει το λογισμικό ως φυσικό κόστος και όχι ως ανταγωνιστικό επιχειρηματικό περιουσιακό στοιχείο και θεωρείται από πολλούς ότι θέτει τις τράπεζες της ΕΕ σε μειονεκτική θέση σε σύγκριση με αντίστοιχες τράπεζες σε άλλες δικαιοδοσίες. Ωστόσο, η σύνθεση της προσέγγισης της ΕΕ μπορεί επίσης να θεωρηθεί πλεονέκτημα σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία οι εξελίξεις στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης θέτουν υπό αμφισβήτηση την αξία των στοιχείων ενεργητικού στην κατηγορία του λογισμικού. Γενικότερα, το πλαίσιο προληπτικής εποπτείας θα πρέπει να αντικατοπτρίζει καλύτερα τον ρόλο των άυλων στοιχείων ενεργητικού σε μια σύγχρονη οικονομία.

Τέλος, η ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ δεν αποτελεί μόνο ζήτημα προληπτικής εποπτείας, τεχνολογίας και καινοτομίας. Εξαρτάται επίσης από την ικανότητα των τραπεζών να προσελκύουν, να διατηρούν και να ανταμείβουν επαγγελματίες υψηλής ειδίκευσης σε μια παγκόσμια αγορά ταλέντων. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αξιολογεί πιθανές προσαρμογές του πλαισίου αποδοχών. Οι επικαιροποιημένοι κανόνες για τις αποδοχές θα μπορούσαν να συμβάλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι πολιτικές αποδοχών δεν παρέχουν κίνητρα για υπερβολική ανάληψη κινδύνων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα υποβάλει σαφείς προτάσεις σχετικά με το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων και τις μεταβατικές του ρυθμίσεις για τις μη διαβαθμισμένες επιχειρήσεις και τον ενυπόθηκο δανεισμό όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα των τραπεζών της ΕΕ, καθώς και την αλληλεπίδρασή του με τα άλλα τμήματα του πλαισίου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την κατάλληλη εξισορρόπηση της ανθεκτικότητας και της ευρύτερης χρηματοδότησης της οικονομίας·*

- θα συνεχίσει να παρακολουθεί την εφαρμογή των διεθνών προτύπων σε όλες τις δικαιοδοσίες και θα εφαρμόζει μια μακροπρόθεσμη, στρατηγική, ενωσιακή προσέγγιση όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον κίνδυνο αγοράς, με βάση την πείρα που έχει αποκτηθεί και ζητήματα ισότιμων όρων ανταγωνισμού·
- θα αξιολογήσει τη ρυθμιστική αντιμετώπιση των στρατηγικών επενδύσεων μέσω ειδικής δανειοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης έργων για υποδομές και την ενεργειακή μετάβαση, καθώς και τη ρυθμιστική αντιμετώπιση της χρηματοδότησης του εμπορίου, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι οι ευρωπαϊκές τράπεζες μπορούν να στηρίζουν ευρωπαϊκές εταιρείες και να ενισχύουν την ασφάλεια της αλυσίδας εφοδιασμού·
- θα προτείνει αναθεώρηση της προληπτικής μεταχείρισης των επενδύσεων των τραπεζών σε στοιχεία ενεργητικού στην κατηγορία του λογισμικού, ώστε να διασφαλιστεί ότι το πλαίσιο είναι υγιές από άποψη προληπτικής εποπτείας, συνάδει με το ψηφιακό περιβάλλον και το περιβάλλον κυβερνοκινδύνων και παρέχει τα σωστά κίνητρα στις τράπεζες να επενδύουν στην καινοτομία και την ψηφιακή ανθεκτικότητα·
- θα διερευνήσει πιθανούς τομείς δράσης για τη διασφάλιση της πρόσβασης εταιρειών έντασης ΔΙ και, γενικότερα, της άυλης οικονομίας σε δανειοδότηση, μεταξύ άλλων απευθύνοντας πρόσκληση σε σχετικούς συμφεροντούχους να εξετάσουν προγράμματα ανάπτυξης ικανοτήτων, πλαίσια αποτίμησης και μηχανισμούς επιμερισμού του κινδύνου. Οι εργασίες αυτές θα λάβουν υπόψη τις επικείμενες δράσεις που σχετίζονται με τη ΔΙ στη στρατηγική για τις νεοφυείς και τις αναπτυσσόμενες νέες επιχειρήσεις, όπως η ευρωπαϊκή πράξη για την καινοτομία·
- θα αξιολογήσει πιθανές προσαρμογές του ισχύοντος πλαισίου αποδοχών για όσους αναλαμβάνουν σημαντικούς κινδύνους και τον αντίκτυπό του στον τραπεζικό τομέα της ΕΕ. Η Επιτροπή αξιολογεί τρόπους μείωσης της περιττής επιβάρυνσης και πολυπλοκότητας, αντιμετώπισης των ακούσιων επιπτώσεων στις μισθολογικές δομές, πρόληψης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού για εξειδικευμένα ταλέντα και προσαρμογής του πλαισίου στους συστημικούς κινδύνους.

➤ Διασφάλιση της αναλογικότητας στο κανονιστικό πλαίσιο

Η Ευρώπη χρειάζεται μεγάλες τράπεζες, ικανές να ανταγωνίζονται διεθνώς σε αγορές όπου η κλίμακα είναι απαραίτητη, αλλά επωφελείται επίσης από μικρότερες τράπεζες με πιο τοπικό προσανατολισμό. Οι μικρότερες τράπεζες διαδραματίζουν ρόλο στη στήριξη των επενδυτικών προτεραιοτήτων της ΕΕ και της χρηματοδότησης των ΜΜΕ σε τοπικό επίπεδο, μεταξύ άλλων και σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, αξιοποιώντας την εγγύτητα και, τελικά, ενισχύοντας την προσφορά δανεισμού.

Το κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ αναγνωρίζει τις ιδιαιτερότητες των μικρότερων και μη πολύπλοκων τραπεζών, αλλά η πολυπλοκότητα του πλαισίου μπορεί να εξακολουθεί να επηρεάζει τις μικρότερες τράπεζες με δυσανάλογο τρόπο. Ένα καθεστώς καλύτερα

προσαρμοσμένο στις μικρές και μη πολύπλοκες τράπεζες θα πρέπει να είναι μετρήσιμα απλούστερο και λιγότερο επαχθές όσον αφορά το κόστος συμμόρφωσης, διατηρώντας παράλληλα επαρκείς απαιτήσεις με βάση τον κίνδυνο, να διαφυλάσσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να διατηρεί κίνητρα για τη βελτίωση των πρακτικών διαχείρισης κινδύνου.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα προτείνει, στον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, καθεστώς που θα επιτρέπει στις μικρές και λιγότερο πολύπλοκες τράπεζες να προσδιορίζονται με μεγαλύτερη σαφήνεια εντός του κανονιστικού πλαισίου, ανεξάρτητα από τη νομική και οργανωτική δομή τους, προσαρμόζοντας ενδεχομένως τα ισχύοντα κριτήρια και κατώτατα όρια ώστε να αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, με λιγότερες, προσαρμοσμένες και απλούστερες απαιτήσεις στα σχετικά πλαίσια για τις διαστάσεις της προληπτικής εποπτείας, της μακροπροληπτικής εποπτείας και της εξυγίανσης. Ένα τέτοιο καθεστώς θα πρέπει επίσης να δίνει στην ΕΑΤ τη δυνατότητα να επεξεργάζεται μέτρα επιπέδου 2 και επιπέδου 3 κατά τρόπο που να εξυπηρετεί αποτελεσματικότερα τις μικρές και λιγότερο πολύπλοκες τράπεζες, με μειωμένο αριθμό απαιτήσεων και διαδικασιών·*
- *στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης της Τραπεζικής Ένωσης, η Επιτροπή θα συνεχίσει τον διάλογό της με τον ΕΕΜ και το ΕΣΕ σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή της αναλογικότητας, μεταξύ άλλων σε σχέση με τις ιδιαίτερες περιστάσεις που δικαιολογούν τον χαρακτηρισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων ως λιγότερο σημαντικών, παρά το γεγονός ότι πληρούν τα προεπιλεγμένα κριτήρια σημαντικότητας του κανονισμού ΕΕΜ.*

Επιπλέον, οι επιχειρήσεις επενδύσεων συμβάλλουν στην ποικιλομορφία και το βάθος της κεφαλαιαγοράς προσφέροντας υπηρεσίες που συμπληρώνουν και ανταγωνίζονται τις υπηρεσίες των πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως η παροχή ρευστότητας, η συμβολή στην αποδοτική κατανομή των κεφαλαίων και η στήριξη της έκδοσης μετοχών και χρεωστικών τίτλων. Πρέπει επίσης να αντιμετωπιστούν τυχόν αδικαιολόγητα εμπόδια εντός του κανονιστικού πλαισίου όσον αφορά τη συμβολή των επιχειρήσεων επενδύσεων. Η κοινή γνώμη της ΕΑΤ και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA) σχετικά με τη λειτουργία του πλαισίου προληπτικής εποπτείας για τις επιχειρήσεις επενδύσεων²² κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κανονιστικό πλαίσιο επιτυγχάνει τους αρχικούς στόχους του, προτείνοντας παράλληλα στοχευμένες τροποποιήσεις.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα προτείνει στοχευμένες αλλαγές στο πλαίσιο προληπτικής εποπτείας για τις επιχειρήσεις επενδύσεων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις απαιτήσεις για τη διάρθρωση των κατώτατων ορίων, τη διακυβέρνηση και τις αποδοχές, και θα επανεξετάσει τη βαθμονόμηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων και των απαιτήσεων ρευστότητας.*

²² Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (2025), [*The EBA and ESMA recommend targeted revisions to the investment firms' prudential framework*](#) (Η ΕΑΤ και η ESMA συνιστούν στοχευμένες αναθεωρήσεις του πλαισίου προληπτικής εποπτείας των επιχειρήσεων επενδύσεων).

3.3 Απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου

Η απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου μπορεί να αποφέρει απτά οφέλη για τις τράπεζες και τις εποπτικές αρχές χωρίς να υπονομεύεται η ανθεκτικότητα. Το πλαίσιο έχει καταστεί πιο περίπλοκο μέσω των διαδοχικών αναθεωρήσεων των κανόνων μικροπροληπτικής εποπτείας, εξυγίανσης και μακροπροληπτικής εποπτείας, οι οποίες συχνά διενεργούνται ανεξάρτητα, χωρίς να δίνεται επαρκής προσοχή στον τρόπο αλληλεπίδρασής τους. Απαιτούνται πλέον μέτρα για την εξάλειψη του υπέρμετρου βαθμού λεπτομέρειας, των αλληλεπικαλύψεων και των ασυνεπειών εντός και μεταξύ των διαφόρων συνόλων κανόνων. Ωστόσο, η μείωση της αδικαιολόγητης πολυπλοκότητας δεν θα πρέπει να επιφέρει απορρύθμιση που να υπονομεύει θεμελιωδώς την ανθεκτικότητα του τραπεζικού τομέα, καθώς η ανθεκτικότητα αποτελεί προϋπόθεση για την ανταγωνιστικότητα του τομέα.

Επιπλέον, η υποβολή εκθέσεων βάσει του κανονιστικού πλαισίου έχει καταστεί υπερβολικά επαχθής και δαπανηρή. Τυχόν εκθέσεις που δεν συμβάλλουν αναλογικά στη βελτίωση της ανθεκτικότητας και της ολοκλήρωσης θα πρέπει να μειωθούν ή να καταργηθούν από το κανονιστικό πλαίσιο.

➤ Μικροπροληπτικοί κανόνες

Στους μικροπροληπτικούς κανόνες περιλαμβάνονται οι απαιτήσεις του πυλώνα 1, οι απαιτήσεις του πυλώνα 2 και η καθοδήγηση του πυλώνα 2. Οι απαιτήσεις του πυλώνα 1 καθορίζουν τα θεσμοθετημένα επίπεδα κεφαλαίων που πρέπει να κατέχει μια τράπεζα. Οι απαιτήσεις του πυλώνα 2 καθορίζουν ειδικά ανά τράπεζα επίπεδα κεφαλαίων, ενώ η καθοδήγηση του πυλώνα 2 είναι επίσης ειδική ανά τράπεζα, αλλά δεν είναι δεσμευτική και αντικατοπτρίζει τις εποπτικές προσδοκίες του συνολικού επιπέδου κεφαλαίων που θα πρέπει να διατηρούν οι τράπεζες για να αντέχουν σε περιόδους ακραίων καταστάσεων. Εκτός από τις απαιτήσεις που βασίζονται στον κίνδυνο, οι εποπτικές αρχές μπορούν επίσης να καθορίζουν απαιτήσεις για τον δείκτη μόχλευσης στο πλαίσιο του πυλώνα 2.

Έχουν εκφραστεί ανησυχίες σχετικά με τον τρέχοντα σχεδιασμό και την τρέχουσα εφαρμογή των απαιτήσεων και της καθοδήγησης του πυλώνα 2, ειδικότερα όσον αφορά πιθανές αλληλεπικαλύψεις με άλλες απαιτήσεις που μπορούν να οδηγήσουν σε διπλή προσμέτρηση. Έχουν εκφραστεί επίσης ανησυχίες σχετικά με την περιορισμένη διαφάνεια στις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των απαιτήσεων και της καθοδήγησης του πυλώνα 2, γεγονός που οδήγησε σε αίτημα για σαφέστερη επεξήγηση των αποφάσεων, αυξημένη σαφήνεια και κίνητρα σχετικά με την αποκατάσταση και καλύτερη αποτύπωση των υποκείμενων κινδύνων.

Ο ΕΕΜ έχει ήδη δεσμευτεί να εφαρμόσει διάφορες βελτιώσεις όσον αφορά τις απαιτήσεις και την καθοδήγηση του πυλώνα 2. Πρόσφατα εφάρμοσε νέα μεθοδολογία για τις απαιτήσεις του πυλώνα 2 και πρότεινε πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων με στόχο την αύξηση γενικότερα της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της προληπτικής εποπτείας, καθώς και της εστίασής της με βάση τον κίνδυνο. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές αποτελούν σημαντικό βήμα για τη διασφάλιση κατάλληλου πλαισίου εποπτικής εξέτασης. Για να συμπληρωθούν οι εν λόγω

συνεχιζόμενες προσπάθειες, θα μπορούσαν να εξεταστούν περαιτέρω μέτρα για να διασφαλιστεί ότι οι εποπτικές απαιτήσεις εξακολουθούν να είναι αναλογικές και βασισμένες στον κίνδυνο, ενώ παράλληλα αποφεύγεται η περιττή πολυπλοκότητα ή οι αλληλεπικαλύψεις με άλλες πτυχές του πλαισίου κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα προτείνει μέτρα για την ενίσχυση της λειτουργίας της καθοδήγησης του πυλώνα 2, ώστε να διασφαλίζεται η στοχευμένη εφαρμογή της·*
- *θα προτείνει την κατάργηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων του πυλώνα 2 που σχετίζονται με τον δείκτη μόχλευσης.*

➤ **Κανόνες εξυγίανσης**

Σύμφωνα με τους κανόνες εξυγίανσης της ΕΕ, οι τράπεζες πρέπει να κατέχουν ελάχιστο ποσό ιδίων κεφαλαίων και αποδεκτών υποχρεώσεων (στο εξής: MREL), ώστε να διασφαλίζεται ότι μπορούν να απορροφήσουν ζημίες σε περίπτωση πτώχευσης. Μολονότι αυτό έχει αυξήσει την ανθεκτικότητα των τραπεζών της ΕΕ, ο τρέχων σχεδιασμός των MREL έχει καταστεί πολύπλοκος και, σε ορισμένες περιπτώσεις, αλληλεπικαλύπτεται με άλλες απαιτήσεις, κυρίως με διαφορετικά κριτήρια επιλεξιμότητας και με βαθμονόμηση μεταξύ των απαιτήσεων MREL και των απαιτήσεων συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (στο εξής: TLAC) που συνδέονται με διεθνή πρότυπα. Η πολυπλοκότητα αυτή εμποδίζει την προβλεψιμότητα και τη συνέπεια και επηρεάζει τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των τραπεζών της ΕΕ.

Οι κανόνες εξυγίανσης περιλαμβάνουν επίσης επικουρικές διατάξεις, οι οποίες απορρέουν από το καθεστώς για τα ίδια κεφάλαια και οι οποίες ενίοτε είναι αδικαιολόγητα πολύπλοκες για τα μέσα MREL. Για παράδειγμα, το καθεστώς προηγούμενης άδειας, το οποίο έχει σχεδιαστεί για την προστασία της ικανότητας απορρόφησης ζημιών των τραπεζών έχει επιβάλει διοικητική επιβάρυνση στις τράπεζες και στις αρχές εξυγίανσης. Μολονότι το ΕΣΕ έχει προτείνει νέα εξορθολογισμένη προσέγγιση για την επιτάχυνση της χορήγησης των εν λόγω αδειών σε τράπεζες που επιθυμούν να επαναγοράσουν ή να αντικαταστήσουν τα οικεία μέσα MREL, απαιτούνται περαιτέρω βελτιώσεις.

Εκτός από τον καθορισμό των απαιτήσεων MREL, το ΕΣΕ και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης υποχρεούνται να καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης για τις τράπεζες. Πρόκειται για μια χρονοβόρα και επαχθή διαδικασία, η οποία δεν αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι, μετά από αρκετές επαναλήψεις, τα σχέδια εξυγίανσης των τραπεζών είναι σήμερα πιο ώριμα και θα μπορούσαν να εξορθολογιστούν ώστε να αποδεσμευτούν πόροι στις τράπεζες και τις αρχές για να επικεντρωθούν στην επιχειρησιακή εφαρμογή και τη δοκιμή των σχεδίων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα προτείνει την αναθεώρηση του πλαισίου MREL, ώστε να προσεγγίσει περισσότερο τα διεθνή πρότυπα, εξαλείφοντας τις περιττές αποκλίσεις από το πρότυπο TLAC και εισάγοντας μια απλούστερη, πιο αυτόματη και προβλέψιμη*

διαδικασία βαθμονόμησης. Το αναθεωρημένο πλαίσιο θα διατηρήσει την ανθεκτικότητα του πλαισίου εξυγίανσης και τα κίνητρα για τη δυνατότητα εξυγίανσης και θα διασφαλίσει ότι οι απαιτήσεις είναι αναλογικές, ειδικότερα για τις μικρότερες τράπεζες·

- *θα προτείνει μια εξορθολογισμένη διαδικασία για τη χορήγηση αδειών σε τράπεζες που βρίσκονται σε υγιή οικονομική κατάσταση, ώστε να επιταχυνθεί η έγκριση επαναγορών και η διαχείριση των υποχρεώσεων, να μειωθεί το κόστος συμμόρφωσης και να αυξηθεί η ευελιξία, με παράλληλη διατήρηση της δυνατότητας εξυγίανσης και της τήρησης των προτύπων TLAC·*
- *θα προτείνει τη βελτίωση της αναλογικότητας ορισμένων αξιολογήσεων κατά τη φάση σχεδιασμού της εξυγίανσης —συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τη συχνότητα των κύκλων σχεδιασμού της εξυγίανσης ή τις σχετικές διαδικασίες έγκρισης— ώστε να αντικατοπτρίζουν το γεγονός ότι οι δραστηριότητες σχεδιασμού της εξυγίανσης έχουν ωριμάσει από τη θέσπιση του πλαισίου διαχείρισης κρίσεων.*

➤ **Μακροπροληπτικοί κανόνες**

Οι εθνικές αρχές είναι αρμόδιες για τον καθορισμό μακροπροληπτικών μέτρων, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις ιδιαιτερότητες των οικείων τραπεζικών τομέων και οικονομικών κύκλων, με μια εργαλειοθήκη που περιλαμβάνει κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας, μια εργαλειοθήκη προσαρμογής των συντελεστών στάθμισης κινδύνου και μέτρα με βάση τον δανειολήπτη. Τα μακροπροληπτικά μέτρα με τον μεγαλύτερο αντίκτυπο είναι τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας, τα οποία καθορίζονται επιπρόσθετα στις απαιτήσεις του πυλώνα 1 και του πυλώνα 2 και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τις τράπεζες σε καιρό δυσχέρειας για την αποφυγή της απομόχλευσης και τη διατήρηση της δανειοδότησης προς την οικονομία. Αυτό το αποκεντρωμένο πλαίσιο έχει καταστεί ιδιαίτερα περίπλοκο ελλείψει εναρμονισμένης μεθοδολογίας της ΕΕ, αντικατοπτρίζοντας τον μεγάλο αριθμό κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας, τον σχεδιασμό των αποθεμάτων ασφαλείας για την κάλυψη συγκεκριμένων κινδύνων και γεγονότων, την εθνική διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό του επιπέδου των αποθεμάτων ασφαλείας και τον προσδιορισμό των τραπεζών που πρέπει να τηρούν αποθέματα ασφαλείας. Η έλλειψη προβλεψιμότητας και συνέπειας στην εφαρμογή αυτού του πλαισίου μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τις επιχειρηματικές αποφάσεις των τραπεζών, ειδικότερα όσον αφορά τη διασυννοριακή δραστηριότητα, ενοποίηση ή αναδιοργάνωση. Επιπρόσθετα, η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση με τη συμμετοχή ενωσιακών και εθνικών αρχών δημιουργεί περαιτέρω πολυπλοκότητα. Οι συστάσεις της ειδικής ομάδας υψηλού επιπέδου της ΕΚΤ για την απλούστευση²³ καθώς και οι απαντήσεις στη στοχευμένη διαβούλευση επιβεβαιώνουν αυτές τις προκλήσεις.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

²³ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (2025), [*Simplification of the European prudential regulatory supervisory and reporting framework*](#) (Απλούστευση του ευρωπαϊκού πλαισίου προληπτικής ρύθμισης, εποπτείας και υποβολής εκθέσεων).

- *θα προτείνει την αναθεώρηση του πλαισίου μακροπροληπτικής εποπτείας για τη διασφάλιση απλούστερης εργαλειοθήκης και μεγαλύτερης σύγκλισης και συνέπειας στην εφαρμογή των μακροπροληπτικών εργαλείων σε ολόκληρη την ΕΕ. Ειδικότερα, θα πρέπει να μειωθεί ο αριθμός των αποθεμάτων ασφαλείας (αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας, απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου) και να βελτιωθεί ο σχεδιασμός και η βαθμονόμησή τους. Το πλαίσιο για τα άλλα συστημικά σημαντικά ιδρύματα (στο εξής: O-SII) θα πρέπει να εναρμονιστεί με την αντιμετώπιση των ελλείψεων στον προσδιορισμό των O-SII και στη βαθμονόμηση των αποθεμάτων ασφαλείας.*

➤ ***Αλληλεπίδραση μεταξύ μικροπροληπτικών κανόνων, κανόνων εξυγίανσης και μακροπροληπτικών κανόνων***

Οι μικροπροληπτικοί κανόνες, οι μακροπροληπτικοί κανόνες και οι κανόνες εξυγίανσης εφαρμόζονται αυτόνομα από τις διάφορες αρμόδιες αρχές, αλλά αλληλεπιδρούν με τρόπους που συχνά οδηγούν σε αλληλεπικαλυπτόμενες και ασυνεπείς απαιτήσεις. Αυτό το αποτέλεσμα επιβαρύνει υπερβολικά τις τράπεζες μέσω αλληλεπικαλυπτόμενων επιπέδων κεφαλαίων που προορίζονται για διαφορετικούς σκοπούς αλλά ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να αντιμετωπίζουν τους ίδιους κινδύνους και επιβάλλουν ανεπιθύμητους περιορισμούς στη χρήση των κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας σε περιόδους ακραίων καταστάσεων. Για παράδειγμα, η διπλή προσμέτρηση ορισμένων μέσων για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις για τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας και άλλες ελάχιστες απαιτήσεις (δείκτης μόχλευσης και MREL) μπορεί να εμποδίσει τις τράπεζες να χρησιμοποιήσουν αποθέματα ασφαλείας χωρίς να παραβιάσουν τις απαιτήσεις. Οι αντιλήψεις των επενδυτών και οι ανησυχίες σχετικά με την κερδοφορία μπορούν επίσης να περιπλέξουν τη δυνατότητα χρήσης των αποθεμάτων ασφαλείας. Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να υιοθετήσουν μια ολιστική προσέγγιση για τον καθορισμό των απαιτήσεων μικροπροληπτικής εποπτείας, εξυγίανσης και μακροπροληπτικής εποπτείας. Μολονότι οι αρχές θα πρέπει να διατηρήσουν διακριτική ευχέρεια, ο καθορισμός των απαιτήσεων θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη προβλεψιμότητα και διαφάνεια, ώστε να επιτρέπει στις τράπεζες να εκτελούν αποδοτικότερο κεφαλαιακό σχεδιασμό και να προσφέρει αυξημένη διαφάνεια στη χρηματοπιστωτική αγορά.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα προτείνει ισχυρότερους μηχανισμούς συντονισμού μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή των μικροπροληπτικών κανόνων, των κανόνων εξυγίανσης και των μακροπροληπτικών κανόνων, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι απαιτήσεις καθορίζονται με συνεκτικό τρόπο και υπόκεινται σε ενισχυμένη και σαφέστερη λογοδοσία. Οι αρχές θα πρέπει να ενισχύσουν τον συντονισμό και την ανταλλαγή πληροφοριών, ώστε να αντικατοπτρίζεται μια ολιστική διάσταση τόσο όσον αφορά τις συνολικές κεφαλαιακές ανάγκες του συστήματος στο σύνολό του όσο και για την εκάστοτε τράπεζα.*

- *θα επανεξετάσει τη διαδικασία τροποποίησης, όπου απαιτείται, των τεχνικών προτύπων σε ολόκληρο το πλαίσιο, θα ενισχύσει την απαίτηση για εκτιμήσεις επιπτώσεων από την EAT και θα βελτιώσει τους μηχανισμούς λογοδοσίας/ελέγχου σχετικά με τον τρόπο χορήγησης και εφαρμογής των εντολών*
- *θα προτείνει τη μεταφορά ορισμένων μικροπροληπτικών κανόνων, κανόνων εξυγίανσης και μακροπροληπτικών κανόνων σε άμεσα εφαρμοστέους κανονισμούς για την ενίσχυση της σαφήνειας και της εποπτικής σύγκλισης και τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τις τράπεζες.*

➤ *Εξορθολογισμός των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων και δημοσιοποίησης*

Παρόλο που οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσιοποίησης είναι απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του τραπεζικού τομέα, το πλαίσιο υποβολής εκθέσεων για τις τράπεζες έχει καταστεί πολύ επαχθές. Το συνολικό κόστος υποβολής εκθέσεων για τις τράπεζες της ΕΕ, το οποίο περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που σχετίζονται με τη λειτουργία του συστήματος υποβολής εκθέσεων (προσωπικό, ΤΠ, νομικές, λογιστικές, ελεγκτικές και συμβουλευτικές υπηρεσίες), εκτιμάται σε 11,2 δισ. EUR ετησίως²⁴. Ο φόρτος υποβολής εκθέσεων απορρέει από τις συχνές αλλαγές των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων, την περιττή πολυπλοκότητα, την έλλειψη σαφήνειας και συνέπειας και την αλληλεπικάλυψη των εκθέσεων που απορρέουν από την περιορισμένη κοινοχρησία δεδομένων μεταξύ των αρχών.

Έχουν ήδη ληφθεί σημαντικά μέτρα για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων, σύμφωνα και με τη στρατηγική της Επιτροπής για τα εποπτικά δεδομένα²⁵. Σε αυτά περιλαμβάνονται νομοθετικές αλλαγές για την απλούστευση της περαιτέρω χρήσης εποπτικών δεδομένων για δημοσιοποιήσεις και άλλα μέτρα για τη σημαντική ελάφρυνση του φόρτου υποβολής εκθέσεων για τα μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα (κόμβος δεδομένων του πυλώνα 3), ο κανονισμός για τη βελτίωση της κοινοχρησίας δεδομένων, ο οποίος θα περιορίσει τα αλληλεπικαλυπτόμενα αιτήματα παροχής δεδομένων και θα προβλέψει την υποχρέωση των αρχών της ΕΕ να επανεξετάζουν τακτικά τις υποβαλλόμενες εκθέσεις και να καταργούν τις περιττές, καθώς και να σημειώσουν πρόοδο στις προσπάθειές τους για ολοκληρωμένη υποβολή εκθέσεων²⁶, και η δέσμη μέτρων Omnibus και οι επακόλουθες απλουστεύσεις της ταξινόμησης των επενδύσεων της ΕΕ και των ευρωπαϊκών προτύπων υποβολής εκθέσεων βιωσιμότητας²⁷. Το ευρωπαϊκό ενιαίο σημείο πρόσβασης, μόλις τεθεί σε λειτουργία, θα βελτιώσει επίσης την προσβασιμότητα και θα μειώσει τις

²⁴ Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (2021), [Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements](#) (Μελέτη σχετικά με το κόστος συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις υποβολής εποπτικών δεδομένων).

²⁵ Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2021), [Strategy on supervisory data in EU financial services](#) (Στρατηγική για τα εποπτικά δεδομένα στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες της ΕΕ).

²⁶ EE L, 2025/2088, 21.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2088/oj>.

²⁷ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών (ΕΕ) 2022/2464 και (ΕΕ) 2024/1760 όσον αφορά τις ημερομηνίες από τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν ορισμένες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες και απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας [COM(2025) 80 final].

αλληλεπικαλύψεις με τη διευκόλυνση της κεντρικής ηλεκτρονικής πρόσβασης σε δημόσια δεδομένα σχετικά με τις τράπεζες και τα προϊόντα τους. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να συνεργάζεται με την EAT για να διασφαλίσει ότι οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων προληπτικής εποπτείας και οι απαιτήσεις γνωστοποίησης είναι αναλογικές και συνεπείς με το ευρύτερο πλαίσιο βιωσιμότητας.

Επιπλέον, η EAT έχει ήδη εφαρμόσει διάφορα ουσιαστικά μέτρα για τη μείωση του φόρτου υποβολής εκθέσεων για τις τράπεζες. Μαζί με τα πρόσθετα μέτρα που προτάθηκαν το 2026, ο αριθμός των σημείων δεδομένων στα διάφορα πλαίσια υποβολής εκθέσεων της ΕΕ αναμένεται να μειωθεί κατά 50 %²⁸. Παρά την πρόοδο αυτή, οι συμφεροντούχοι επιβεβαιώνουν την ανάγκη για περαιτέρω εξορθολογισμό, αναφέροντας ως προτεραιότητες την ενοποίηση της υποβολής εκθέσεων, την αναλογικότητα και την τεχνολογική αναβάθμιση.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα στηρίζει τη μετάβαση από την τρέχουσα προσέγγιση υποβολής εκθέσεων σε πιο ολοκληρωμένη υποβολή δεδομένων προληπτικής εποπτείας, στατιστικής και εξυγίανσης, με ισχυρές ρυθμίσεις διακυβέρνησης και κοινό λεξικό δεδομένων ως ακρογωνιαίους λίθους, και θα παράσχει κίνητρα στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τις συμβουλές της μικτής επιτροπής για την υποβολή εκθέσεων για τις τράπεζες, να προχωρήσουν στις τεχνικές εργασίες και να επιφέρουν απτές βελτιώσεις·*
- *δεδομένων όλων των διαθέσιμων επιλογών για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της ενδεχόμενης επανεξέτασης της εντολής της EAT, θα προτείνει στοχευμένες νομοθετικές αλλαγές, όπου απαιτείται, ώστε να δοθεί στην EAT η εντολή να επιτύχει περαιτέρω αναλογικότητα, απλούστευση και αυτοματοποίηση της υποβολής εκθέσεων σε τεχνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα όρια σημαντικότητας για ήσσονος σημασίας σφάλματα στην υποβολή εκθέσεων και άλλες πτυχές που αυξάνουν αδικαιολόγητα τον φόρτο υποβολής εκθέσεων·*
- *θα προτείνει τροποποιήσεις στον κανονισμό EAT όσον αφορά τις πράξεις επιπέδου 2, αντικατοπτρίζοντας εκείνες που εισήχθησαν με την πρόταση τροποποίησης του κανονισμού ESMA στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων για την ολοκλήρωση των αγορών και την εποπτεία (MISP)· θα καλέσει την EAT να αναμορφώσει το ενιαίο διαδραστικό εγχειρίδιο κανόνων της συνδέοντας απευθείας όλη την καθοδήγηση και τις ερωτήσεις και απαντήσεις που αφορούν το επίπεδο 3 με τις αντίστοιχες διατάξεις του νομικού πλαισίου στον ιστότοπό της, βελτιώνοντας έτσι την προσβασιμότητα και τη διαφάνεια. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η EAT θα μπορούσε να ελέγξει τις υφιστάμενες ερωτήσεις και απαντήσεις και να αφαιρέσει όσες είναι παρωχημένες.*

²⁸ Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (2026), [Efficient reporting: simpler, smarter, proportionate](#) (Αποδοτική υποβολή εκθέσεων: απλούστερη, εξυπνότερη, αναλογική).

- *θα στηρίζει την EAT και άλλες αρχές να επανεξετάζουν τακτικά, να μειώνουν και να καταργούν αλληλεπικαλυπτόμενες εκθέσεις, σύμφωνα με τον κανονισμό για τη βελτίωση της κοινοχρησίας δεδομένων*
- *θα συνεργαστεί με τις εθνικές αρχές για τον περιορισμό των πρόσθετων εθνικών απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων, καθώς αυτές προσθέτουν σημαντικό βαθμό πολυπλοκότητας και αυξάνουν τον φόρτο για τις αναφέρουσες οντότητες· θα παράσχει κίνητρα στις εθνικές αρχές να αξιοποιήσουν πλήρως τη δυνατότητα κοινοχρησίας δεδομένων βάσει του κανονισμού για τη βελτίωση της κοινοχρησίας δεδομένων.*

4. Η ανταγωνιστικότητα ως κοινή ευθύνη

Για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του τραπεζικού τομέα της ΕΕ θα απαιτηθεί αλλαγή νοοτροπίας μεταξύ όλων των σχετικών συμφεροντούχων. Οι κίνδυνοι του τραπεζικού τομέα πρέπει να υπόκεινται σε ορθή διαχείριση, ιδίως στο τρέχον πλαίσιο όπου οι πιο εδραιωμένοι κίνδυνοι που σχετίζονται με τις πιστώσεις, τις δραστηριότητες και τις εξελίξεις της αγοράς επιδεινώνονται πλέον εξαιτίας νεότερων κινδύνων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στον κυβερνοχώρο, τις γεωπολιτικές εντάσεις και τις περιβαλλοντικές και κλιματικές απειλές. Ωστόσο, η διαχείριση κινδύνου θα πρέπει να επικεντρωθεί στις ουσιώδεις απειλές, απομακρυνόμενη από προσεγγίσεις που βασίζονται αυστηρά στη συμμόρφωση για την επίτευξη μιας πιο αποδοτικής, ολιστικής και εστιασμένης προσέγγισης όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνου.

Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί πιο προδραστικά και να διασφαλίζει κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της ανάληψης κινδύνων και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, ώστε να διασφαλίζεται ότι το πλαίσιο και η εφαρμογή του δεν παρεμποδίζουν την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη. Οι ρυθμιστικές και οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να εστιάζουν στους κινδύνους που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία για τη συνολική χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να αποφεύγουν μια νοοτροπία μηδενικής ανοχής στους κινδύνους, καθώς αυτή θα μπορούσε να εμποδίσει τις τράπεζες να στηρίξουν την οικονομική δραστηριότητα. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει να αποφεύγουν να διατηρούν εθνικές ιδιαιτερότητες που κατακερματίζουν την αγορά. Τα μέσα λογοδοσίας θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό και, εάν είναι αναποτελεσματικά, να ενισχύονται.

Η Επιτροπή είναι το κύριο θεσμικό όργανο της ΕΕ που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων της ΕΕ στους τομείς της ανταγωνιστικότητας και του ανταγωνισμού. Στο μέλλον, η Επιτροπή θα ενισχύσει τη χρήση της αρμοδιότητάς της να επανεξετάζει τακτικά τη λειτουργία του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και τον αντίκτυπό του στην εσωτερική αγορά, συμβάλλοντας στο να διασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες εποπτείας και εξυγίανσης παραμένουν αποτελεσματικές, αναλογικές και υποστηρικτικές για την ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς και την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ²⁹. Η Επιτροπή συνεργάζεται με την EAT

²⁹ Άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 και άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.

για να διασφαλίσει ότι η εποπτική καθοδήγησή της, ιδίως όταν υπόκειται σε διαδικασίες συμμόρφωσης και αιτιολόγησης, είναι αναλογική.

Ταυτόχρονα, οι τράπεζες, τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη και το προσωπικό τους καθώς και οι ελεγκτές και οι λογιστές πρέπει να είναι πρόθυμοι να συμμετάσχουν σε αυτή την αλλαγή νοοτροπίας και να αναλάβουν μεγαλύτερη ευθύνη για την εφαρμογή της νομοθεσίας με βάση τη σημαντικότητα. Παρόλο που οι ρυθμιστικές και οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να υιοθετήσουν μια πιο αναλογική προσέγγιση και να αναλάβουν δράση για τη μείωση της πολυπλοκότητας, της διάρκειας και του βαθμού λεπτομέρειας των μέτρων που θεσπίζουν — είτε πρόκειται για νομοθεσία, ή για καθοδήγηση, ή για ερωτήσεις και απαντήσεις— οι τράπεζες πρέπει να επιτελέσουν τον δικό τους ρόλο, αποφεύγοντας τα συνεχή αιτήματα για καθοδήγηση σε αναζήτηση ενός ολοένα υψηλότερου βαθμού ασφάλειας δικαίου. Η συμμόρφωση με τη νομοθεσία θα πρέπει να βασίζεται στην υποκείμενη ουσία της και όχι να αντιμετωπίζεται ως μια διεκπεραιωτική διαδικασία. Αποτελεί κοινή ευθύνη η αλλαγή των συμπεριφορών που δημιουργήσαν συλλογικά ένα τραπεζικό περιβάλλον που είναι υπερβολικά περιοριστικό, υπέρμετρα περίπλοκο και στο οποίο επικρατεί απροθυμία ανάληψης κινδύνων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή:

- *θα συνεργαστεί με την ΕΑΤ, τις εποπτικές αρχές και τους συμμετέχοντες στην αγορά για τη σαφέστερη διάκριση μεταξύ απαιτήσεων —με τις οποίες απαιτείται συμμόρφωση— και μη δεσμευτικής καθοδήγησης για την εναρμόνιση του τρόπου εφαρμογής των απαιτήσεων·*
- *θα εξετάσει το ενδεχόμενο να δοθεί εντολή στην ΕΑΤ και στην ευρωπαϊκή επιτροπή συστημικών κινδύνων να εκπονούν τακτικά εκθέσεις σχετικά με την επάρκεια των κεφαλαιακών απαιτήσεων των τραπεζών σε ολόκληρη την ΕΕ, ώστε να ενισχυθούν οι υφιστάμενες διαδικασίες λογοδοσίας (στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων, καθώς και του Συμβουλίου και των εθνικών κυβερνήσεων)·*
- *θα συνεργαστεί με τις ενωσιακές και τις εθνικές αρχές για να διασφαλιστεί ότι οι εποπτικές πρακτικές είναι ουδέτερες όσον αφορά το οργανωτικό μοντέλο μιας τράπεζας και δεν αποθαρρύνουν τη διασυννοριακή τραπεζική δραστηριότητα, μεταξύ άλλων μέσω υποκαταστημάτων και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·*
- *θα διοργανώνει τακτικές συζητήσεις με τον ΕΕΜ και το ΕΣΕ, και ενδεχομένως με άλλους σχετικούς συμφεροντούχους, σχετικά με τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και τον αντίκτυπο των δράσεων εποπτείας και εξυγίανσης στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.*

5. Δέσμευση και επόμενα βήματα

Στην παρούσα ανακοίνωση, η Επιτροπή περιγράφει μια μελλοντική πορεία προς έναν ανταγωνιστικότερο τραπεζικό τομέα της ΕΕ, ο οποίος θα συνδέει αποδοτικότερα τις αποταμιεύσεις με τις επενδύσεις, θα αξιοποιεί καλύτερα το δυναμικό τόσο των διασυννοριακών

όσο και των εγχώριων αγορών και θα διασφαλίζει ότι τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις έχουν την ευρύτερη επιλογή δυνατοτήτων χρηματοδότησης, το χαμηλότερο κόστος και τις υψηλότερες αποδόσεις. Ο τραπεζικός τομέας, για να είναι ανταγωνιστικότερος, πρέπει να είναι ανθεκτικός, κερδοφόρος και ανοικτός στον ανταγωνισμό και την καινοτομία. Η υλοποίηση αυτής της μελλοντικής πορείας προϋποθέτει σημαντική, σφαιρική και μακρόπνοη μεταρρύθμιση, με έμφαση σε βελτιώσεις υψηλού αντικτύπου.

Η Επιτροπή αναγνωρίζει τη φιλοδοξία των συννομοθετών να μεταρρυθμίσουν το τραπεζικό πλαίσιο και να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα των τραπεζών της ΕΕ, όπως προτείνεται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2025³⁰ και του Μαρτίου 2026³¹, καθώς και στην ετήσια έκθεση του Κοινοβουλίου σχετικά με την Τραπεζική Ένωση³².

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ενθαρρύνει όλους τους συμφεροντούχους να είναι φιλόδοξοι όσον αφορά την εφαρμογή των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και θεωρεί ευπρόσδεκτες τις παρατηρήσεις σχετικά με την παρούσα ανακοίνωση, καθώς προετοιμάζει μέτρα που θα προταθούν κατά το πρώτο τρίμηνο του 2027.

³⁰ Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Δεκέμβριος 2025), Συμπεράσματα σχετικά με την απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου της Ένωσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

³¹ Συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (Μάρτιος 2026).

³² Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Απρίλιος 2026), Τραπεζική Ένωση — ετήσια έκθεση για το 2025.